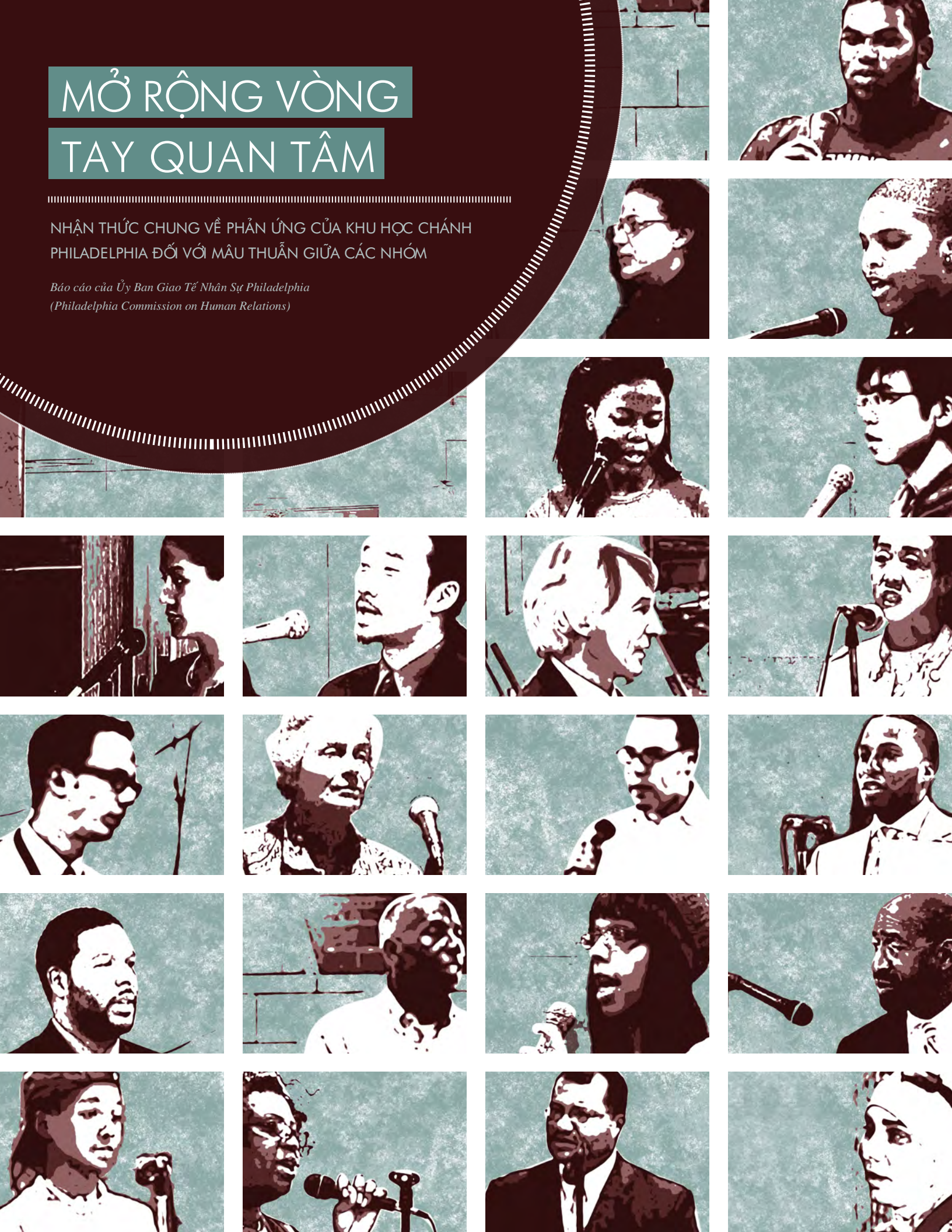

MỞ RỘNG VÒNG TAY QUAN TÂM

NHẬN THỨC CHUNG VỀ PHẢN ỨNG CỦA KHU HỌC CHÁNH
PHILADELPHIA ĐỐI VỚI Mâu THUẦN GIỮA CÁC NHÓM

*Báo cáo của Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia
(Philadelphia Commission on Human Relations)*

“NHIỆM VỤ CỦA CHÚNG TA LÀ, CÙNG PHỐI HỢP VỚI NHAU, KHÔNG NGỪNG MỞ RỘNG VÒNG TAY QUAN TÂM ĐỂ CÓ THỂ TRUYỀN LẠI GIẤC MƠ MỸ (AMERICAN DREAM) CHO CÁC THẾ HỆ MAI SAU.”

—Tổng thống Barack Obama | Tucson, Arizona | ngày 12 tháng 1 năm 2011

VỀ ỦY BAN GIAO TẾ NHÂN SỰ PHILADELPHIA

Thành lập năm 1951 theo Hiến Chương Thành Phố, Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) là một cơ quan tương tự tòa án có thẩm quyền thực thi luật dân quyền của Philadelphia và giải quyết mọi vấn đề mâu thuẫn giữa các nhóm trong Thành Phố.

Qua Ban Thực Thi (Compliance Division), Ủy Ban sẽ điều tra các khiếu nại về sự kỳ thị trái pháp luật trong việc làm, gia cư, ăn ở công cộng, và việc cung cấp các dịch vụ của Thành Phố, vì lý do sắc tộc, màu da, phái tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, tôn giáo, nguồn gốc quốc gia, tổ tiên, tuổi tác, tàn tật, tình trạng hôn nhân, hoặc nguồn lợi tức. Các Ủy Viên giải quyết khiếu nại bằng phiên điều trần công khai.

Qua Ban Giao Tế Cộng Đồng (Community Relations Division), Ủy Ban đóng vai trò trung gian để làm dịu sự căng thẳng giữa các nhóm và trong cộng đồng và chủ trì các phiên điều trần công khai nhằm mục đích giáo dục và truyền đạt thông tin cho cộng đồng. Các đề nghị đã nêu trong báo cáo này nằm trong thẩm quyền và quyền xét xử của Ban Giao Tế Cộng Đồng của Ủy Ban (Commission’s Community Relations Division).

LỜI CẢM ƠN

Chúng tôi chân thành cảm ơn các quỹ William Penn Foundation, Connelly Foundation, Philadelphia Foundation, và Samuel S. Fels Fund, đã hỗ trợ cho Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) thực thi một loạt các phiên điều trần công khai về việc giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm trong Khu Học Chánh Philadelphia (School District of Philadelphia), và trong việc lập báo cáo này. Chúng tôi chân thành cảm ơn các nhân viên của PCHR, đặc biệt là Naarah’ Crawley, Jack Fingerman, và nhân viên của Ban Giao Tế Cộng Đồng (Community Relations Division), đã vất vả trong việc chuẩn bị cho các phiên điều trần công khai đó và lập báo cáo này.

ĐỊNH NGHĨA: MÂU THUẤN GIỮA CÁC NHÓM

Mâu thuẫn giữa các nhóm là bất kỳ sự bất đồng nào giữa hai hay nhiều người hoặc nhiều nhóm khác biệt về các đặc điểm như sắc tộc, màu da, phái tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, tôn giáo, nguồn gốc quốc gia, tổ tiên, tuổi tác, tàn tật, hoặc nguồn lợi tức, nếu sự bất đồng đó gây ra sự kỳ thị bất công, sự bất hòa, quấy nhiễu trái pháp luật, xung đột đối đầu, hoặc kể cả bạo lực. Mâu thuẫn có thể phát sinh trong bối cảnh cạnh tranh kinh tế, đấu tranh giành sự thống trị về chính trị và xã hội, hoặc tranh cãi về tư tưởng, niềm tin, hoặc quan điểm.

Mâu thuẫn giữa các nhóm có thể do cách nhận định kỳ thị gọi đúng tên là sự phân biệt chủng tộc, chủ nghĩa vị chủng, kỳ thị người đồng tính, phân biệt phái tính, bài ngoại, hoặc thành kiến tôn giáo, nhưng không nhất thiết phải đến mức gây ra sự bất hòa hoặc chia rẽ nghiêm trọng trong cộng đồng học đường. Mâu thuẫn giữa các nhóm thường tạo ra sự thù nghịch và đánh giá xấu vô căn cứ về các thành viên của nhóm khác. Mâu thuẫn giữa các nhóm có thể cản trở việc cư xử tôn trọng và công bằng với các thành viên của các nhóm khác.

TÓM TẮT VIỆC THỰC HIỆN

Vào tháng 1 năm 2010, sau khi xảy ra các vụ bạo lực tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School) chống lại các học sinh nhập cư từ Á Châu, Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations, hay PCHR) đã tiến hành một loạt 11 phiên điều trần công khai kéo dài một năm như là một phần trách nhiệm của riêng chúng tôi để giải quyết những mâu thuẫn giữa các nhóm và khiếu nại bị kỳ thị vì lý do chủng tộc, màu da, phái tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, tôn giáo, nguồn gốc dân tộc, tổ tiên, tuổi tác, tàn tật, tình trạng hôn nhân, hoặc nguồn lợi tức. Mục đích là để trực tiếp nghe ý kiến của các bậc cha mẹ, giáo viên, học sinh, hiệu trưởng, và người khác trong cộng đồng về trải nghiệm của họ với mâu thuẫn giữa các nhóm trong các trường công lập Philadelphia. Ủy Ban hiểu rằng những mâu thuẫn giữa các nhóm bao hàm hàng loạt cách hành xử không công bằng, thiếu tôn trọng, gây hấn, có thể làm tổn hại tinh thần, thể chất và ảnh hưởng xấu đến khả năng học tập của học sinh. Một trăm ba mươi nhân chứng đã đứng ra để chia sẻ ý nghĩ của họ, và Ủy Ban cũng nhận được thêm 40 ý kiến phát biểu bằng văn bản. Chúng tôi thực hiện công việc này vì việc dạy học sinh tôn trọng tính đa dạng không chỉ là nhu cầu xã hội và kinh tế, mà còn là bổn phận đạo đức.

Các phiên điều trần đã làm rõ những lý lẽ sâu xa của những người đến làm chứng. Ủy Ban biết được rằng những mâu thuẫn giữa các nhóm là vấn nạn trong toàn hệ thống của Khu Học Chánh Philadelphia (School District of Philadelphia), đòi hỏi phải có giải pháp cho toàn hệ thống. Những mâu thuẫn, cả bằng lời nói lẫn hành hung, tái diễn tại nhiều học đường. Lời khai cho thấy rằng, Khu Học Chánh đã không thường xuyên thực thi đúng mức để ngăn ngừa và giải quyết các mâu thuẫn như vậy và do không được sử dụng thỏa đáng các dịch vụ ngôn ngữ—quyền hạn pháp lý—đang làm tình hình nghiêm trọng thêm. Chúng tôi nghe lời khai của nhân chứng là chính sách không dung tha và tự động đuổi học ra khỏi trường mà Khu Học Chánh áp dụng không làm giảm bớt tình trạng căng thẳng giữa các nhóm. Mỗi khi thi hành biện pháp kỷ luật, Khu Học Chánh phải bảo đảm biện pháp kỷ luật đó vừa có tính cách xây dựng vừa tương xứng với cách hành xử đó chứ không chỉ nhằm trừng phạt. Chúng tôi biết rằng các sách lược hữu hiệu và tích cực như dùng bạn hòa giải, khuyến khích hành xử tốt, và khôi phục công lý chưa được sử dụng hoặc thực thi đầy đủ.

Tuy nhiên học sinh cũng cho biết các em đã có các nỗ lực năng động, tích cực, với sự trợ giúp của người lớn, để giải quyết êm dịu mâu thuẫn. Chúng tôi được nghe về những học đường có những giáo dục viên và ban nhân viên tích cực cố gắng làm cầu nối giữa các nhóm và xây dựng thái độ tôn trọng mẫu mực. Chúng tôi thấy có nhiều mô hình chương trình cộng đồng giúp các thanh thiếu niên có lai lịch khác nhau gắn bó với nhau bằng cách chia sẻ những mối quan tâm.

Dù đã có những nỗ lực tích cực này, nhưng nhiều mâu thuẫn giữa các nhóm vẫn chưa được giải quyết. Nhưng mong muốn lớn nhất của Ủy Ban là báo cáo này, và các đề nghị trong đó, sẽ làm nguồn động viên khuyến khích Khu Học Chánh giải quyết, theo dõi, và ngăn ngừa những mâu thuẫn giữa các nhóm với mức ưu tiên cao. Khu Học Chánh cần hành động để tạo lập một môi trường tôn trọng và tha thứ trong khắp các học đường của Thành Phố để mở rộng vòng tay quan tâm của chúng ta đến tất cả những người trẻ tuổi có nguồn gốc đa dạng tại Philadelphia.

CÁC PHÁT HIỆN

- PHÁT HIỆN 1** Mâu thuẫn giữa các nhóm là vấn nạn lan rộng trong khắp các trường công lập của Philadelphia, cản trở việc học tập của học sinh.
- PHÁT HIỆN 2** Các chính sách của Khu Học Chánh không có khuôn khổ rõ ràng và nhất quán để ngăn ngừa và giải quyết những mâu thuẫn giữa các nhóm, và các chính sách này không được thực thi đồng bộ, hoặc truyền đạt rõ ràng.
- PHÁT HIỆN 3** Khu Học Chánh áp dụng chính sách kỷ luật không-dung tha, nhưng chính sách này làm cho học sinh trở nên không thân thiện và có tác động bất lợi cho môi trường học đường. Khu Học Chánh không tận dụng hết các biện pháp có tính cách xây dựng hơn, bao gồm khuyến khích hành xử tốt, dùng bạn để hòa giải, và khôi phục công lý.

- PHÁT HIỆN 4** Các chính sách và nguồn lực hiện dụng liên quan đến việc sử dụng dịch vụ ngôn ngữ chưa được phổ biến rộng rãi và không đủ để đáp ứng nhu cầu của tất cả học sinh và gia đình mà theo luật là có quyền sử dụng dịch vụ ngôn ngữ.
- PHÁT HIỆN 5** Học sinh là tác nhân giúp thay đổi tình hình, giảm bớt các mâu thuẫn giữa các nhóm và khuyến khích hòa thuận giữa các nhóm.
- PHÁT HIỆN 6** Các giáo dục viên và nhóm cộng đồng là cầu nối giữa các nhóm thanh thiếu niên khác nhau và xây dựng môi trường học đường tương trợ.
- PHÁT HIỆN 7** Các nhân chứng đã trình bày những thí dụ thiết thực về phương pháp ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm trong các học đường tại Philadelphia.
- PHÁT HIỆN 8** Các nhân chứng đưa ra các đề nghị quan trọng về cách giải quyết các mâu thuẫn và bài trừ nạn quấy nhiễu do thành kiến.

CÁC ĐỀ NGHỊ VỀ VIỆC GIẢI QUYẾT, THEO DÕI VÀ NGĂN NGỪA MÂU THUẤN.

Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) tin rằng thực hiện các đề nghị sau đây sẽ giúp cho Khu Học Chánh Philadelphia (School District of Philadelphia) giải quyết, theo dõi, và ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm tốt hơn.

GIẢI QUYẾT MÂU THUẤN

- ĐỀ NGHỊ 1** Thừa nhận mâu thuẫn giữa các nhóm là một vấn nạn toàn trong hệ thống đòi hỏi phải có giải pháp cho toàn hệ thống.
- ĐỀ NGHỊ 2** Tái đánh giá, cập nhật, và thực thi các chính sách liên quan của Khu Học Chánh.
- ĐỀ NGHỊ 3** Yêu cầu tất cả các hiệu trưởng trong Khu Học Chánh thực thi các chính sách mới theo chương trình để tạo ra các cộng đồng biết tôn trọng nhau trong học đường.
- ĐỀ NGHỊ 4** Đánh giá và giải quyết có hiệu quả các vụ việc đã báo cáo.

THEO DÕI MÂU THUẤN

- ĐỀ NGHỊ 5** Lập một quy trình rõ ràng cho mọi học sinh, giáo viên, cha mẹ, và quản trị viên trong việc báo cáo các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm.
- ĐỀ NGHỊ 6** Sử dụng cuộc khảo sát hiện dụng của Khu Học Chánh để thu thập thông tin về mối quan hệ giữa các nhóm.

NGĂN NGỪA MÂU THUẤN TRONG TƯƠNG LAI

- ĐỀ NGHỊ 7** Bảo đảm rằng mỗi học sinh, giáo viên, cha mẹ, và quản trị viên đều biết về các chính sách, chương trình, và các quy trình báo cáo liên quan.
- ĐỀ NGHỊ 8** Trang bị cho các hiệu trưởng, giáo viên, và quản trị viên các công cụ để bảo đảm thực hiện nhất quán và hiệu quả các chính sách này.
- ĐỀ NGHỊ 9** Tuyên truyền cơ hiệu quả bằng mọi ngôn ngữ sử dụng trong các học đường.

GIỚI THIỆU

Ngày 3 tháng Mười Hai, 2009, 26 học sinh nhập cư từ Á Châu bị các học sinh khác tấn công, phần lớn là học sinh Mỹ gốc Phi, tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School). Nhiều học sinh trong số bị tấn công đã bị thương nặng đến mức phải nhập viện. Sau đó, các học sinh nhập cư từ Á Châu đã tiến hành cuộc tẩy chay học đường tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School), để phản đối sự bất lực của người lớn tại học đường và Khu Học Chánh trong việc bảo vệ họ.

Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) đã tổ chức một cuộc họp trực tiếp giữa các học sinh nhập cư từ Á Châu và ban quản trị Khu Học Chánh Philadelphia (School District of Philadelphia) như một phần nỗ lực để chấm dứt cuộc tẩy chay đó và giải quyết những khiếu nại của học sinh. Sau đó, các cơ quan chính phủ, các ủy ban lâm thời, và các điều tra viên đặc biệt khác đã thực thi nhiệm vụ điều tra kỹ lưỡng các vụ việc xảy ra ngày hôm đó tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High), và các sự kiện, thái độ, hành động và cơ hội bỏ lỡ đã dẫn tới vụ việc.

Là cơ quan Thành Phố chịu trách nhiệm phân xử và hòa giải mâu thuẫn giữa các nhóm, Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) kết luận rằng nhiệm vụ của chúng tôi là phải đánh giá Khu Học Chánh đang giải quyết hàng loạt mâu thuẫn giữa các nhóm đang xảy ra trong các học đường của chúng tôi hiệu quả như thế nào. Một cuộc điều tra toàn diện cũng được thực thi vì trách nhiệm của riêng chúng tôi theo Sắc Lệnh Thực Hành Bình Đẳng Philadelphia (Philadelphia Fair Practices Ordinance) để giải quyết các khiếu nại bị kỳ thị dựa trên chủng tộc, màu da, phái tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, tôn giáo, nguồn gốc quốc gia, tổ tiên, tuổi tác, tàn tật, tình trạng hôn nhân, hoặc nguồn lợi tức.

Điều quan trọng là lãnh đạo Khu Học Chánh phải nhận ra mức độ của vấn đề và thực hiện các bước cụ thể để giải quyết, theo dõi và ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm vì các học đường của chúng tôi chịu trách nhiệm trang bị cho giới trẻ Philadelphia những kiến thức giúp họ phát triển và thành công trong một thế giới đa văn hóa, toàn cầu hóa.

Bảo đảm rằng các học đường của chúng tôi giữ được một môi trường có lợi cho học sinh, cùng nhau học hỏi và học hỏi lẫn nhau là điều hết sức quan trọng đối với nhiệm vụ này, đặc biệt là vì tính đa dạng trong các học đường Philadelphia.

Một viên tổ chức học sinh đã nhiệt tình phát biểu tại một trong các phiên điều trần của chúng tôi, “Chúng tôi thấy rằng bạo lực là hành động bất công làm tổn hại đến cơ hội sinh tồn và cuộc sống hạnh phúc của chúng tôi.” Giới trẻ chúng ta phải đạt được các cách thức để dàn xếp những bất đồng và thách thức giữa các nhóm trong suốt đời. Một hiệu trưởng trường trung học đã nói, “Chúng ta... không những phải nhớ trọng tâm hàng đầu của mình là gì khi giáo dục các học sinh, mà còn phải dạy họ các giá trị văn hóa cần thiết để họ có thể hợp tác với nhau, và hỗ trợ lẫn nhau nhờ vậy chúng ta sẽ...tạo nên được những công dân đóng góp tích cực cho xã hội.”

Dạy học sinh biết giải quyết và chấp nhận sự đa dạng không chỉ là nhu cầu kinh tế và xã hội, mà còn là nghĩa vụ đạo đức của chúng ta nữa. Thị trưởng Philadelphia,

Michael Nutter lại nhìn trách nhiệm đạo đức của chúng tôi qua góc độ địa phương: “[T]rong một thành phố được mệnh danh là Thành Phố Huynh Đệ Quý Trọng và Chị Em Thương Yêu (City of Brotherly Love and Sisterly Affection) này...[m]ọi người chúng ta đều muốn được an toàn. Chúng ta đều muốn con cái của mình được giáo dục tốt. Chúng ta đều muốn được sống với khả năng cao nhất mà Chúa đã ban. Và...[đ]ối với những người không chấp nhận [sự đa dạng], thì một phần nhiệm vụ của chúng ta là giải thích

“Chúng ta xem bạo lực là những hành động bất công làm giảm cơ hội được sống và sống tốt.” —

Viên Tổ Chức Học Sinh

cho họ hiểu rõ hơn... [và] phải thực thi pháp luật... Sự Đa Dạng là một phần sức mạnh của chúng ta, nhưng nếu muốn tôn vinh sự đa dạng đó thì chúng ta phải hiểu rõ hơn mình là ai, mình từ đâu đến...[C]hính trong sự đa dạng đó chúng ta tìm được sức mạnh và tiếng nói của mình, và từ sự đa dạng đó quý vị sẽ tìm được sự can đảm để đương đầu với các thách thức này."

Nếu các nhà lãnh đạo trong Thành Phố vĩ đại của chúng ta không lên án nạn bạo lực giữa các nhóm và tính không dung tha trong các học đường, đó sẽ là dấu hiệu cho thấy họ không chỉ không nắm bắt tương lai đa văn hóa của thế hệ kế tiếp, mà còn cho thấy họ đã không hiểu quá khứ của đất nước này. Lịch sử chung của chúng ta về chế độ nô lệ, phân biệt chủng tộc, và sự cuồng tín rõ ràng đã và vẫn đang là bối cảnh cần lập nên một tổ chức như Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations). Điều đó cũng nhấn mạnh thêm sự quan tâm của Ủy Ban đối với cả nạn nhân trẻ tuổi và thủ phạm trẻ tuổi của những vụ bất hòa và xung đột giữa các nhóm trong các học đường của chúng ta ngày nay.

Vào tháng 1 năm 2010, Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) đã tiến hành một loạt các buổi điều trần công khai kéo dài một năm tại đó các cha mẹ, giáo viên, học sinh, hiệu trưởng, và các thành viên khác của cộng đồng đã kể lại những câu chuyện bạo lực giữa các nhóm trong học đường mà họ đã trực tiếp gặp. Đã có 11 phiên điều trần tổ chức tại các địa điểm khắp Thành Phố, phần lớn là tại các trung tâm giải trí. Một trăm ba mươi nhân chứng đã đến tham dự. Ủy Ban cũng đã tiếp nhận thêm 40 đơn bằng văn bản.

Nhiều nhân chứng khẳng định rằng Khu Học Chánh Philadelphia (School District of Philadelphia) chưa làm việc đúng mức để giải quyết các vấn đề liên quan đến mâu thuẫn và bạo lực giữa các nhóm. Chúng tôi đã nghe các nhân chứng nói họ tin rằng Khu Học Chánh đã không giải quyết các khiếu nại của họ. Niềm tin này khiến cho một số người rất dễ đi đến kết luận rằng Khu Học Chánh có thành kiến chung với, hoặc thiếu quan tâm đến, nhóm riêng của họ. Cảm nghĩ đó cũng được các nhân chứng Mỹ gốc Phi bày tỏ, dù rằng hiện nay người Mỹ gốc Phi chiếm đa số trong số học sinh của Khu Học Chánh và cả Tổng Giám Thị Học Đường (Superintendent of Schools) lẫn Chủ Tịch Ủy Ban Canh Tân Học Đường (Chairperson of the School Reform Commission) cũng là người Mỹ gốc Phi.

Chúng tôi xem các lời chỉ trích và nghi ngại này là biểu hiện của mức độ chia rẽ giữa các nhóm khác nhau gây tác động đến hoạt động của hệ thống học đường. Chúng tôi ý thức rằng mong muốn lớn nhất của các bậc cha mẹ là con cái của họ có thể đi học trong một ngôi trường có không khí hòa hợp và có lợi cho việc học.

Để các học đường có thể có sự chung sống và hòa hợp giữa các nhóm, trước tiên chúng tôi phải thực hiện cuộc đối thoại thẳng thắn và rõ ràng với các cư dân Philadelphia về đề tài mâu thuẫn giữa các nhóm. Đôi khi, cuộc đối thoại này cũng có thể khó khăn, nhưng đó là điều phải thực hiện.

Trong báo cáo này, chúng tôi nêu chi tiết những gì đã nghe và biết được từ các nhân chứng trong khắp Thành Phố. Mỗi khi có thể, chúng tôi sẽ trích dẫn trực tiếp để quý vị có thể nghe chính họ nói. Chúng tôi cũng đưa ra các đề nghị của chúng tôi về những điều mà Khu Học Chánh và Thành Phố Philadelphia cần phải làm để giải quyết, theo dõi, và ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm trong các học đường.

Chúng tôi mong rằng báo cáo này sẽ thúc đẩy nhanh việc đối thoại về quan hệ giữa các nhóm trong các học đường toàn Thành Phố vì chúng ta bắt đầu tạo dựng một cộng đồng mà trong đó mọi người chúng ta, bất kể là thành viên nhóm nào, sẽ luôn nỗ lực mở rộng vòng tay quan tâm của chúng ta đến với tất cả mọi người trẻ tuổi của cộng đồng năng động, vô cùng đa dạng của Philadelphia.

"Sự đa dạng là một phần sức mạnh của chúng ta, nhưng nếu muốn tôn vinh sự đa dạng đó, chúng ta phải hiểu rõ chúng ta là ai, chúng ta từ đâu đến...[C]hính trong sự đa dạng đó mà chúng ta tìm thấy sức mạnh và tiếng nói của mình và quý vị sẽ có đủ can đảm để đương đầu với các thách thức này." —Thị trưởng Michael A. Nutter.

CÁC PHÁT HIỆN

PHÁT HIỆN 1

Những mâu thuẫn giữa các nhóm là vấn nạn lan rộng trong các trường công lập Philadelphia, cản trở việc học tập của học sinh.

Các nhân chứng đã làm cho Ủy Ban phải chú ý đến hàng loạt vụ việc liên quan đến mâu thuẫn nhóm giữa các học sinh thuộc vô số nhóm khác nhau đang theo học tại các trường khác nhau. Các mâu thuẫn có nhiều hình thức khác nhau xuất phát từ những hành vi khiếm nhã nhỏ nhặt và hành động gây hấn bằng lời nói nhất thời đến quấy rối về tinh thần và thể xác, bắt nạt và hành hung bằng bạo lực. Say đây là một ví dụ dẫn chứng mà chúng tôi nghe được, sắp xếp theo hạng mục bảo vệ nạn nhân (dù trong một số trường hợp khó mà phân biệt được đâu là nạn nhân và kẻ gây hấn).

Các mâu thuẫn tác động đến học sinh là thành viên của các nhóm có các đặc điểm về sắc tộc, màu da, và nguồn gốc quốc gia:

"Năm ngoái có một học sinh nhập cư người Hoa đang đi bộ về nhà sau khi tan trường. Lúc đó cô đang ở ngay trước tòa nhà, thì một số học sinh khác đã ném đá như mưa vào đầu cô. Và cô đã ngã xuống đất nhưng những học sinh đó vẫn tiếp tục ném đá vào cô, đến nỗi, quý vị biết đấy, trán cô đầy vết cắt và khâu." —Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

"Một thanh niên tị nạn người Iraq, 18 tuổi, đã bị một nhóm thanh niên tấn công và đánh bất tỉnh bên ngoài Trường Trung Học Northeast (Northeast High School)." —Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

"[H]ai năm trước, các học sinh lớp tám...đang đi học, và những gì họ đã thấy là những tên gọi mang tính kỳ thị chủng tộc ghi trên vách tường của học đường, nói họ là đồ mọi, và có ghi, 'Tụi tao sẽ giết chúng mày.'" —Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

"Chúng tôi rất ít khi phải đối phó với các vấn đề rõ ràng có liên quan đến quan hệ chủng tộc và, mới vài tuần trước đây, một vụ đã xảy ra trong phòng ăn giữa hai thanh thiếu niên, chỉ là chuyện về một cô gái và thanh kẹo, và chỉ có thế, nhưng rồi nó không còn như thế nữa mà chuyển thành một vấn đề giữa các học sinh Dominica và các học sinh Mỹ gốc Phi, và rồi dẫn đến chuyện các học sinh Dominica [chống với] học sinh Puerto Rico và học sinh Mỹ Phi...[V]ụ việc chỉ bắt đầu từ hai thanh thiếu niên, một trai một gái và một thanh kẹo, và những đứa bạn khác, rồi biến thành một việc không đáng có...[C]húng tôi đã gọi điện cho [Ban Giao Tế Cộng Đồng PCHR] (PCHR Community Relations Division) vì chúng tôi cảm

thấy sự việc đã trở nên khó kiểm soát và chúng tôi muốn chủ động giải quyết trước." —Hiệu Trưởng Trường Trung Học

Các mâu thuẫn tác động đến học sinh nhập cư:

"Sự việc tệ đến mức với những em có tên khó đọc, đã phải đổi tên khác. Các em chế giễu nhau vì tên của chúng. Tôi có gặp một nữ sinh nhỏ, em cho tôi biết tên của em là Nicole, nhưng khi tôi xem hồ sơ của em, thì lại hoàn toàn khác. Tôi hỏi, 'Sao em lại nói với tôi tên khác?' Em trả lời, 'Vì nó làm em ngượng.'" —Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

"Sự việc tệ đến mức với những em có tên khó đọc, đã phải đổi tên khác." —Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

"Khi bắt đầu đi học, tôi rất háo hức đến trường. Tôi nói tiếng Anh không rành, nhưng tôi được vài người trong lớp giúp đỡ. Vài tháng sau đó, tôi bị đánh từ phía sau trong phòng ăn. Đó là một lần tôi bị đánh. Chánh quyền và cả cảnh sát đến, họ làm tường trình và gọi cho cha mẹ tôi rồi cho tôi về nhà, và rồi hôm sau lúc đang ở nhà tôi nghe nói anh tôi cũng bị đánh ở trường. Tôi cần được giúp đỡ nhiều hơn nữa, và rồi tôi đã được trợ giúp. Văn phòng chánh đã hỗ trợ giúp đỡ tôi sau giờ học. Vì vậy, sau khi trở lại trường, tôi đã được hỗ trợ thêm, và điều đó đã giúp tôi học tập tốt hơn tại học đường." —Học Sinh Trung Học

Các mâu thuẫn tác động đến các học sinh khuyết tật:

"Trong trường chúng tôi, có vài học sinh bị bệnh tự kỷ. Và một trong những điều lo ngại mà tôi nghe được từ một em học sinh là các em cứ chế nhạo cháu vì cháu bắt chước các cử chỉ hoặc phải nhờ lập đi lập lại các hành động nên các em khác bắt măn hoặc vì cháu nói năng khác thường, và chúng cười nhạo cháu... Cháu bị chế nhạo chỉ vì cháu không giống những đứa trẻ khác. Nhưng tôi thực sự cảm nhận được... Trẻ không có nhu cầu đặc biệt đã rất khó khăn khi bị quấy nhiễu, trẻ có nhu cầu đặc biệt sẽ phải khó khăn đến thế nào." —Giáo Viên Trường Trung Học Cơ Sở và Cha Mẹ của Học Sinh Khu Học Chánh Bị Bệnh Tự Kỷ

Các mâu thuẫn liên quan đến phái tính:

"Tôi có giờ thể dục cuối buổi, và mọi người, ai cũng vậy, đều nói chúng tôi thay đồng phục thể dục. Chúng tôi lên lầu, và có một cái như là cửa, đi qua cửa đó, thì tới một phòng thay đồ nam và đi qua một cửa nữa, cửa này không có khóa, nên người ta có thể vào được. Khi chúng tôi đang thay đồ, bọn con trai chạy vào, đụng chạm bọn con gái, sờ mó họ và giao cấu. Và rồi, cứ vậy, hết tuần này tới tuần khác, chuyện đó xảy ra hoài." —Học sinh lớp Chín

"Nhưng theo trải nghiệm của tôi, tôi cảm thấy các cô gái đôi khi sợ không dám đương đầu và sợ nói về những gì đã xảy ra với mình. Tương tự như vậy, một cô gái tôi quen cho biết cô bị giết khăn trùm đầu ra khỏi đầu mình, nhưng không báo cho hiệu trưởng hoặc bất kỳ ai khác. Tôi không biết vì sao cô ấy lại vậy, do xấu hổ hay sao đó. Nhưng như tôi đã nói, bọn con trai thường không bận tâm hoặc không mắc cỡ, nhưng con gái thì mắc cỡ hơn, và họ giữ kín chuyện đó dù họ có thể gặp rắc rối, họ vẫn cứ giữ kín chỉ riêng mình biết."

—Đại Diện Tổ Chức Cộng Đồng (Community-Based Organization Representative)

Các mâu thuẫn liên quan đến khuynh hướng tình dục và nhận dạng phái tính:

"Có thể nói là tôi từng bị đối xử bạo lực từ cả hai phía, từ các học sinh cũng như từ ban nhân viên. Tôi đã tìm kiếm chính mình—năm cuối tại trường trung học là thời gian khó khăn nhất, phần lớn là vì những đứa nhỏ cứ la lên, bạn biết không, 'pê đê' hoặc 'đồng tính', hoặc bất kỳ tên gì có thể. Ban nhân viên thì đe dọa tôi bằng nhiều tình huống khác nhau, chẳng hạn như tôi không được phép thể hiện mình qua cách ăn mặc như tôi đã mặc hôm nay. Tôi được cho biết phải luôn ăn mặc như 'Miguel' và không được phép mặc như 'Mia' và phải thay đồ trước khi các học sinh khác đến. Thậm chí tôi phải dẫn đo quyết định trong lễ tốt nghiệp, một là mặc váy áo dự lễ tốt nghiệp hai là được lên đọc diễn văn. Dĩ nhiên, tôi đã chọn làm học sinh đọc diễn văn vì tôi đã học hành chăm chỉ, và tôi biết điều đó sẽ tốt cho việc nộp đơn vào đại học. Nhưng trong hoàn cảnh của tôi và những người khác, tôi chỉ thấy hơi khó chịu là sao tình trạng này lại kéo dài lâu như vậy mà bây giờ mới được lắng nghe bởi vì thậm chí trước đây, việc này đã diễn ra và tôi không hiểu sao lại phải mất nhiều thời gian như vậy bây giờ mới được mọi người thấy." —Sinh Viên Chuyển Giới tại Đại Học ở Philadelphia

"Trẻ không có nhu cầu đặc biệt đã rất khó khăn khi bị quấy nhiễu, trẻ có nhu cầu đặc biệt sẽ phải khó khăn đến thế nào." —Giáo Viên Trường Trung Học Cơ Sở

"Kỳ thị chủng tộc và quấy nhiễu thực sự là những tội ác mang thông điệp...nó...gửi ...một thông điệp tới một cộng đồng rộng lớn hơn rằng ai sẽ được xem trọng hoặc ai sẽ gặp rủi ro trong cộng đồng đó." —Nhà Hoạt Động Cộng Đồng.

Nhiều vụ trong số các vụ việc này là kết quả của sự đa dạng hóa nhanh chóng gần đây ở lớp cư dân tuổi đi học của Philadelphia qua việc nhập cư và thu nhận nhiều học sinh hơn từ các nhóm bị xem thường và chèn ép trước đây. Tuy nhiên, một số nhân chứng, đã chỉ rõ lịch sử không dung tha và kỳ thị sắc tộc lâu đời của hệ thống học đường, đặc biệt là đối với người Mỹ gốc Phi, cũng như góp phần dẫn đến mâu thuẫn giữa các nhóm như hiện nay.

"Và hôm nay tôi đến đây vì vấn đề bạo lực học đường mà quý vị đang bàn đến trong diễn đàn đặc biệt này, dường như đã được nhắc đến như một kết quả trực tiếp của tình trạng sử dụng bạo lực với cộng đồng người Á Châu. Phải, tôi đã theo học một trường tại Philadelphia...và khi tôi học trường đó cách đây khoảng 15, 20 năm trước, có đủ loại bạo lực xảy ra, và không ai quan tâm để đưa ra thảo luận như thế này. Do đó mục đích tôi tới đây là để phát biểu cho những người không có tiếng nói, để phát biểu cho những người đang sống trong cộng đồng này mà không ai thêm quan tâm đến. Bây giờ, tôi không nói rằng cộng đồng người gốc Á châu mới là nạn nhân, nhưng còn những người là nạn nhân thường xuyên dù không bị

bạo lực thì sao, thủ đoạn này đã thu nhỏ lại trong cộng đồng đó, rồi dần dần lại biến thành bạo lực. Những người Á Châu và Mỹ Phi, người Châu Âu, tất cả đều đi học cùng nhau, đều là các kết quả của một vấn nạn có nguồn cội từ xa xưa." —
Viên Tổ Chức Cộng Đồng (Community Organizer)

Các nhân chứng của chúng tôi đã trình bày rõ qua lời khai của họ rằng cách đối xử ngược đãi và kỳ thị này phát xuất từ các mâu thuẫn giữa các nhóm và có thể gây tổn thương cho các học sinh bị nhắm đến để trừng phạt. Tuy nhiên, một số nhân chứng đã giải thích mâu thuẫn giữa các nhóm cũng tác động xấu đến những học sinh không trực tiếp liên quan như thế nào.

"Kỳ thị chủng tộc và quấy nhiễu thực sự là các tội ác mang thông điệp. Chúng lan truyền khắp cộng đồng. Do đó dù có thể chỉ có một nạn nhân, nhưng những lời phỉ báng mang tình kỳ thị chủng tộc và các lời lẽ khác đi liền với việc hành hung diễn ra gửi đến cộng đồng rộng lớn hơn một thông điệp rằng ai sẽ được xem trọng hoặc ai sẽ gặp rủi ro trong cộng đồng đó." —Nhà Hoạt Động Cộng Đồng (Community Activist)

"Nếu các em cảm thấy bị đe dọa, không an toàn, không được tôn trọng, thì điều đó sẽ ảnh hưởng đến việc học tập của các em. Các em sẽ trở nên suy sụp; trở nên lo sợ; trở nên xa lánh xã hội. Chúng nhìn vào thất bại của học đường và rồi sẽ rút lui." —Giáo Sư Giáo Dục và Giám Đốc Bệnh Xá về Ngăn Ngừa Bạo Lực Tuổi Đi Học (Prevention of School Age Violence)

Thật không may, không có số liệu định lượng nào đáng tin cậy về mức độ mâu thuẫn giữa các nhóm trong các trường công của Philadelphia. Mặc dù đánh giá của chúng tôi là dựa trên các chứng cứ định tính, các dẫn chứng sinh động mà chúng ta đã nghe qua 11 buổi điều trần đã chứng minh rằng các mâu thuẫn giữa các nhóm là một vấn nạn trong toàn hệ thống cản trở việc giáo dục trẻ em Philadelphia.

PHÁT HIỆN 2

Các chính sách của Khu Học Chánh không có khuôn khổ rõ ràng và nhất quán để ngăn ngừa và giải quyết những mâu thuẫn giữa các nhóm, và các chính sách này không được thực thi đồng bộ, cũng không tuyên truyền rõ ràng.

Một ý kiến phản nàn thường được đưa ra tại hầu hết các buổi điều trần là các viên chức Khu Học Chánh, cũng như những quản trị viên, giáo viên, và ban nhân viên khác, không quan tâm đến sự căng thẳng đang tồn tại giữa các nhóm, không xem xét nghiêm túc thành kiến là nguyên do chính của việc bùng phát bạo lực, và không giải quyết một cách thích hợp. Một người biện hộ viên cộng đồng đã chia sẻ với chúng tôi, "Vụ bạo lực tháng Chín năm 2010 tại trường Trung Học Bok (Bok High School) trong đó có hai thanh niên

Á châu phải đi cấp cứu sau khi bị ít nhất 10 học sinh cùng trường hành hung...là một điều đáng buồn nhắc chúng ta rằng còn nhiều việc nữa cần phải làm trong Khu Học Chánh. Lúc đầu, cũng vậy, trong tình huống này, Khu Học Chánh đã vội vàng loại bỏ nguyên nhân kỳ thị chủng tộc và thay vào đó đã tuyên bố rằng vụ đó là do bắt nạt, dù không thấy có học sinh nào khác bị bắt nạt tại học đường."

Khu Học Chánh có một sổ chánh sách và chương trình được thiết kế để chấm dứt mâu thuẫn giữa các nhóm, nhất là Chánh Sách 102, liên quan đến giáo dục phái tính, đa văn hóa và đa chủng tộc, và các Chánh Sách 248 và 249 mới được đưa vào sử dụng, để giải quyết việc quấy nhiễu và bắt nạt. Tuy nhiên, dường như không có sự liên hệ giữa các chánh sách với những điều xảy ra hàng ngày tại các học đường. (Các chánh sách này có thể tìm được tại trang web của Khu Học Chánh <http://www.phila.k12.pa.us/offices/administration/policies/>.)

Việc thực hiện không nhất quán và tuyên truyền kém các chánh sách đó đã làm các bậc cha mẹ, giáo viên, và học sinh bị lẫn lộn về việc sự kiện nào liên quan đến mâu thuẫn giữa các nhóm có thể và phải được báo cáo cho Khu Học Chánh, báo cáo vụ việc đó ra sao, và các học đường phải giải quyết như thế nào.

Như một biện hộ viên cộng đồng đã nói với chúng tôi, "Nhiều cha mẹ đã nói về chuyện vì sao có việc bị xem là quấy nhiễu, có việc khác lại không. Vì thế chúng ta cần một chánh sách tốt hơn về nạn quấy nhiễu. Không có điểm nào trong chánh sách về quấy nhiễu đề cập đến việc một học sinh hoặc một cá nhân thậm chí có thể nói họ có cảm thấy như họ từng là nạn nhân của sự kỳ thị hay không, và tôi nghĩ đó là một điều rất quan trọng cần phải bổ sung vào chánh sách về sách nhiễu và kỳ thị của khu học chánh."

Cụ thể thì các cơ chế báo cáo có vẻ không rõ ràng. Các nhân chứng kể về các vụ chưa bao giờ được báo cáo vì các nạn nhân không hiểu biết về quyền lợi của mình hoặc không biết các quy trình thực hiện báo cáo. Một người biện hộ viên cộng đồng cho chúng tôi biết, "Đó chỉ là việc gọi cho đúng tên của vụ việc, rồi giải quyết vấn đề. Một số người còn nói về việc học sinh sợ phải báo cáo như thế nào hoặc cảm thấy không đủ quyền hạn để báo cáo. Đây là một vấn đề rất lớn, phải, vì nếu không đưa vào hồ sơ, và cơ bản là theo suy nghĩ của một số người, thì làm gì có chuyện đó. Cho nên tôi hết sức khuyến khích các học sinh làm báo cáo."

Ngoài việc ủng hộ cho việc cần hiệu chỉnh lại các chánh sách để Khu Học Chánh có thể giải quyết các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm một cách hữu hiệu, thì các nhân chứng cũng khẳng định rằng việc thực thi các chánh sách là có vấn đề. Một giáo viên trung học cho chúng tôi biết, "Chánh Sách 102 – chánh sách về giáo dục phái tính đa chủng tộc, đa văn hóa – là một chánh sách rất cấp tiến, rất toàn diện mà bang Philadelphia của chúng ta đang có. Chánh sách này rất tuyệt vời. Việc thực thi còn thiếu sót...Khi tôi lần đầu thể hiện sự quan tâm của mình tại học đường bằng việc hướng dẫn cho một nhóm GSA [Liên Minh Đồng Tính/Dị Tính] (Gay/Straight Alliance), họ nói, 'Ồ, thầy phải là người thuộc Chánh Sách 102 thì mới giúp chúng em thực thi nhiệm vụ và Chánh Sách 102 được chứ.' Vì vậy tôi đã cố làm những gì có thể, nhưng đó là điều không có tính hệ thống."

Một giáo viên trung học nói tình trạng không thực thi và thiếu rõ ràng trong việc báo cáo bạo lực đã tác động đến học sinh: "Chúng tôi nhận thấy rằng họ [những học sinh LGBTQ (đồng tính nữ, đồng tính nam, lưỡng tính, chuyển đổi phái tính, và có vấn đề)] bị đuổi học và bị kỷ luật rất nhiều. Và nếu quý vị thực sự chú ý đến điều đó, quý vị sẽ thấy là họ đang tự bảo vệ họ. Họ bị bắt nạt và họ trả đũa bằng hành động. Và không có một cơ quan hỗ trợ nào để họ có thể tìm đến và phàn nàn về những chuyện đó."

"Đó chỉ là việc gọi cho đúng tên sự việc, rồi giải quyết vấn đề...[Một số] học sinh sợ phải báo cáo hay họ cảm thấy không đủ quyền hạn để báo cáo. Đây là một vấn đề rất lớn... vì nếu không đưa vào hồ sơ...thì làm gì có chuyện đó" —Viên Tổ Chức Cộng Đồng

Các nhân chứng cho biết có sự khác biệt lớn giữa phương pháp thi hành kỷ luật trong các học đường, thực hiện chương trình của khu học chánh liên quan đến nền giáo dục đa văn hóa, và nỗ lực của họ nhằm xóa bỏ các mâu thuẫn giữa các nhóm. Họ khẳng định rằng một số trong những khác biệt đó có thể là do các thay đổi trong tổ chức Khu Học Chánh (loại bỏ các văn phòng có thẩm quyền trong việc thực thi chính sách), thay đổi nhân viên, và sự thiếu hụt các chính sách và các quy trình được phổ biến rộng rãi.

Một biện hộ viên giáo dục nhắc chúng tôi, "Vài năm trước, ban quản trị trung tâm của Khu Học Chánh bao gồm một Văn Phòng Hội Nhập và Giao Tế Giữa Các Nhóm (Office of Integration and Intergroup Relations). Sứ mệnh của văn phòng này là cung cấp tư liệu cho việc thúc đẩy sự hòa hợp sắc tộc trong lớp học và trong học đường. Tôi không nhớ vì sao và khi nào văn phòng này bị dẹp bỏ, nhưng tôi biết rõ rằng vài năm trước, Phòng Y Tế và Giáo Dục Thể Chất (Office of Health and Physical Education) hiện dụng được yêu cầu xây dựng các giáo án và hướng dẫn cho giáo viên của mọi cấp lớp giải quyết vấn đề này. Không rõ các tư liệu đó hiện có được sử dụng hay không."

Do các giáo viên và ban nhân viên thiếu sự đào tạo về mâu thuẫn giữa các nhóm, nên đôi khi họ còn làm cho sự căng thẳng giữa các nhóm trở nên nghiêm trọng hơn. Dù các nhân chứng có khen ngợi các học đường mà họ thấy có người lớn giúp trẻ em ngăn ngừa và giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm, Ủy Ban cũng được nghe những câu chuyện về các học đường trong đó người phụ trách không hiểu được điều gì đã tạo nên tình trạng hành hung bằng lời nói hoặc vũ lực giữa các nhóm vốn không thể chấp nhận được, hoặc họ cảm thấy bất lực hoặc không biết phải giải quyết ra sao với cách hành xử tiêu cực của học sinh.

Một học sinh tiểu học, mới nhập cư, viết trong một bản tường trình mà một nhà hoạt động cộng đồng đọc được "Một nam sinh, nói rằng mẹ em là đồ câm và điên khùng, và những lời bậy bạ, nhưng khi em nói với thầy giáo. Thì thầy ấy nói, 'Thôi đừng nghĩ đến làm gì.' Và em nói, 'Chắc rồi.' Một sinh viên khác, học năm thứ nhất, nói, "Các nhà cố vấn, họ nói, tất cả những gì chúng tôi có thể làm được là khuyên em nên tránh xa tên học sinh đó hoặc chuyển trường hoặc làm cách nào đó. Em lẽ ra đã chẳng phải chuyển trường nếu không bị những đứa khác đánh." Một đại diện của tổ chức cộng đồng cũng chia sẻ quan

điểm tương tự: "Các giáo viên vô cảm về chuyện bắt nạt khi các em nhỏ bị chế nhạo. Giáo viên có thể nói, 'Này, hãy đi tìm một đứa trẻ Phi khác để chơi nhé.'"

Các nhân viên đôi khi tự họ cũng thể hiện sự vô cảm và kỳ thị, như một giáo viên đã kể cho chúng tôi nghe, "Năm ngoái hai giáo viên [trong] khoa và tôi người đã lên tiếng về sự kỳ thị người đồng tính luyến ái (homophobia) trong học đường... Với kinh nghiệm của riêng mình, tôi nghĩ đây là một vấn nạn lớn trong học đường của chúng tôi, không chỉ đối với học sinh, mà với tôi vấn đề nghiêm trọng nhất là sự kỳ thị người đồng tính luyến ái còn được sử dụng như một cách thức để điều chỉnh hành vi. Ví dụ như, nếu hai nam sinh đang đánh nhau, quản trị viên có thể nói, 'Người ta sẽ nghĩ sao khi các em sờ mó một nam sinh khác như vậy?'"

Một giáo viên đã thực hiện việc khảo sát về các vấn đề LGBTQ (đồng tính nữ/nam, lưỡng tính, chuyển đổi phái tính, và có vấn đề) nói với chúng tôi, "Tôi cần được đào tạo thêm, riêng cho cá nhân tôi. Tôi muốn đào tạo cho chính mình về cách nêu lên các vấn đề trong lớp học. Là một giáo viên toán, quý vị biết đấy, tôi thật khó mà can lời được các em, tôi chỉ biết nói vài lời với chúng.

'Ồ, nhưng sao các em lại dùng chữ "Đ" thế? Vì sao nói như vậy rất đáng ghét, vì sao nói như vậy bây giờ không nghe được?' Ý tôi muốn nói là tôi đã dừng lại để nói chuyện với các em, nhưng tôi không nhất thiết cho rằng suy nghĩ của riêng tôi là phù hợp nhất để giải quyết những chuyện như vậy."

"[Những học sinh LGBTQ] bị đuổi học rất nhiều ...vì họ tự bảo vệ cho họ. Họ bị bắt nạt và trả đũa bằng hành động." — Giáo Viên Trung

Học cho biết

Một nhà hoạt động giáo dục đi vào trọng tâm vấn đề khi nói đến vai trò của những người lớn trong việc tạo ra một cộng đồng học đường trong đó đòi hỏi mọi người phải biết tôn trọng và đề cao sự khác biệt: "Khuyến khích học sinh tham gia với các em có lai lịch khác với lai lịch riêng của chúng thì không dễ thuyết phục lắm vì các em thấy chính cả ban giảng huấn, ban nhân viên, và các quản trị viên cũng không vượt qua được các ranh giới sắc tộc. Mỗi học đường đều cần có một hiệu trưởng biết xây dựng cộng đồng gồm những người lớn có lai lịch khác nhau, và là người giao tiếp với học sinh, cha mẹ và các nhà lãnh đạo cộng đồng."

Qua các buổi điều trần, cha mẹ, học sinh và các nhà hoạt động cộng đồng đã nói rõ: họ muốn các viên chức của Khu Học Chánh và ban nhân viên học đường phải xây dựng được một ban lãnh đạo có đạo đức, mạnh mẽ, nhất quán để cùng các học sinh, cha mẹ và các thành viên cộng đồng giải quyết tình trạng không dung tha và không hiểu biết là nguyên nhân chính yếu của sự bất hòa và cách hành xử bạo lực giữa các nhóm.

PHÁT HIỆN 3

Khu Học Chánh áp dụng chánh sách kỷ luật không-dung tha, nhưng chánh sách này làm cho học sinh trở nên không thân thiện và có tác động bất lợi cho môi trường học đường. Khu Học Chánh không tận dụng hết các biện pháp có tinh cách xây dựng hơn, bao gồm khuyến khích hành xử tốt, dùng bạn để hòa giải, và khôi phục công lý.

Ủy Ban nghe nhiều nhân chứng khác nhau nói với sự lo lắng nhiều về chánh sách không dung tha của Khu Học Chánh, đã đặt ra kỷ luật tự động đuổi học các thủ phạm của những vụ mâu thuẫn giữa các nhóm trong học đường. Nhiều nhân chứng cảm thấy phương pháp xử lý mạnh tay của chánh sách này làm cho học sinh khó thành công hơn trong học đường. Sử dụng hình phạt như một cách giải quyết ưu tiên nhất để giúp cho môi trường học đường thay đổi tốt đẹp hơn như chúng ta mong muốn và chánh sách không dung tha thực sự lại là một cản trở lớn đối với việc thúc đẩy một môi trường hòa thuận giữa các nhóm.

Một viên tổ chức học sinh nói với chúng tôi, "Chánh sách không dung tha là một chánh sách quá tay đối với hầu hết các trường hợp kỷ luật lẽ ra cũng có thể xử lý khác. Điều tôi muốn nói ở đây là việc giáo dục học sinh đang bị đe dọa vì ban quản trị chú trọng vào việc bắt học sinh theo nề nếp hơn là giáo dục chúng. Trong năm học 2007-2008, đã có 4.361 học sinh bị giao cho cảnh sát canh giữ và 3.573 học sinh bị bắt."

Một viên tổ chức học sinh đã chỉ ra các tác dụng có hại của chánh sách này đối với môi trường học đường: "Khi quý vị vào học đường chúng tôi, điều đầu tiên quý vị thấy là các chấn song trên khung cửa sổ...Điều đó nhắc chúng tôi rằng nhiều thứ trong học đường chúng tôi giống như chế độ cảnh sát chuyên chế vậy...Quý vị phải đi qua máy dò kim loại và bị kiểm soát như tù nhân vậy. Đôi khi chúng tôi còn bị lục soát cả người...Thật khó mà học khi người ta đối xử với chúng tôi như tù nhân chứ không phải như học sinh... Chúng tôi có nhiều nhân viên bảo vệ hơn cố vấn."

Các hình phạt kỷ luật không dung tha hình như cũng không tác động được nhiều đến việc giải quyết nguồn gốc của cách hành xử có vấn đề. Một viên tổ chức cộng đồng đã nói với chúng tôi, "Học sinh có nhiều vấn đề rất phức tạp. Thật không phải nếu tổng khứ một học sinh chỉ vì chúng ta không muốn tình trạng đang diễn ra với em sẽ lây lan. Chúng tôi đã làm việc với Trung Tâm Luật Giáo Dục (Education Law Center) để giúp các học sinh trở lại trường vì chúng tôi cảm thấy chánh sách không dung tha đang tước bỏ quyền được giáo dục của học sinh."

"Khuyến khích học sinh tham gia với các em có lai lịch khác với lai lịch riêng của chúng thì không dễ thuyết phục lắm vì các em thấy chính cả ban giảng huấn, ban nhân viên, và các quản trị viên cũng không vượt qua được các ranh giới sắc tộc." — Nhà Hoạt Động Giáo Dục.

Một số nhân chứng khẳng định rằng chánh sách không-dung tha đã đi trệch các mục tiêu mà Khu Học Chánh đã đề ra là xóa bỏ quấy nhiễu và tạo dựng một môi trường hòa hợp giữa các nhóm, và làm trầm trọng thêm vấn nạn nguy cấp mà họ muốn giải quyết. Một biện hộ viên giáo dục nhấn mạnh rằng, "Khu Học Chánh nên thừa nhận tính vô hiệu của chánh sách không dung tha và cam kết gửi đi một thông điệp duy nhất trước sau như một là giúp đỡ các học sinh gặp khó khăn chứ không gạt bỏ họ. Môi trường xa cách, thường chỉ gây chia rẽ và bạo lực nhiều hơn, và nói cụ thể là thù nghịch sắc tộc sẽ lớn hơn."

"Học sinh có những vấn đề rất phức tạp. Thật không phải nếu tổng khứ một học sinh chỉ vì chúng ta không muốn tình trạng đang diễn ra với em sẽ lây lan." —Viên Tổ Chức Cộng Đồng

Một số biện hộ viên cộng đồng nói về nhược điểm của các hành động hiện tại của Khu Học Chánh và sự cần thiết phải tìm ra các phương thức khác để thay thế. Như một đại diện tổ chức phi lợi nhuận nói, "Philadelphia đã đuổi học nhiều học sinh. Trong năm học 2008/2009, đuổi 46.350 em. Chúng tôi đã xem xét rất cẩn thận chuyện này...Nhiều học sinh bị đuổi vì những lý do vô lý, và chúng tôi cần tiến hành tìm những cách thức khác để giải quyết các vụ việc đó. Có 15.000 trường hợp bị đuổi...vì tình trạng chia rẽ, và tình trạng chia rẽ này không bao gồm hành vi bạo lực hoặc phá hoại tài sản nhà trường. 3.800 trường hợp bị đuổi vì sử dụng ngôn ngữ xúc phạm. Tôi đồng ý rằng, ngôn ngữ xúc phạm không phải là điều tốt và cần giải quyết. Tôi không nghĩ quý vị nên đuổi học sinh vì những lý do như vậy. Chúng ta cần chú trọng vào những việc khác. 1.150 trong số 46.000 học sinh bị đuổi học vì lý do vi phạm quy định về ăn mặc... Tôi không nghĩ rằng chúng tôi phải bó tay trước tình huống này [nhưng Khu Học

Chánh cần] phải nhìn sự việc khác đi."

PHÁT HIỆN 4

Các chánh sách và tài nguyên hiện dụng liên quan đến sử dụng dịch vụ ngôn ngữ chưa được phổ biến rộng rãi và không đủ để đáp ứng nhu cầu của tất cả các học sinh và gia đình mà theo luật là có quyền sử dụng các dịch vụ ngôn ngữ.

Nhiều nhân chứng chia sẻ mối quan tâm rằng rào cản ngôn ngữ trong học đường đã tác động bất lợi đến học sinh thuộc nhiều nhóm chủng tộc và sắc tộc khác nhau, bao gồm sự thiếu các nguồn lực thích hợp khi cần để giải quyết các nhu cầu về ngôn ngữ, cũng như thiếu sự hỗ trợ có thể cho phép họ tiếp cận với các nguồn lực hiện dụng một cách nhất quán.

Khi các học sinh không thể truyền đạt các nhu cầu của họ, họ trở nên dễ bị ngược đãi hơn và ít có phương tiện để báo cáo và mô tả về mâu thuẫn giữa các nhóm một cách rõ ràng và hữu hiệu cho cơ quan thẩm quyền. Không có các chánh sách, chương trình, và việc thực hành sử dụng dịch vụ ngôn ngữ, các học sinh sẽ ít có khả năng tham gia đầy đủ vào đời sống học đường và ít có khả năng giao tiếp với học sinh của các nhóm khác. Việc giao tiếp đó vô cùng quan trọng trong việc tạo dựng cơ sở cho sự hiểu biết và tin cậy cho một môi trường học đường tốt. Việc sử dụng dịch vụ ngôn ngữ tốt hơn sẽ gia tăng sự tin cậy của học sinh và gia đình về các nỗ lực của nhà trường và Khu Học Chánh trong việc làm xoa dịu và hòa giải cách hành xử của các nhóm.

Ủy Ban đã nghe việc liên lạc giữa học sinh và cha mẹ với các giáo viên, ban nhân viên trường, và ban quản trị đã bị cản trở như thế nào khi không có các dịch vụ thông dịch, biên dịch, và các tư liệu song ngữ. Một biện hộ viên giáo dục đã nói với chúng tôi, "Một trong những vấn nạn lớn nhất mà chúng tôi đã gặp là có các buổi họp phụ huynh mà ở đó không có ai nói được tiếng của họ. Các mẫu đơn thì toàn bằng tiếng Anh, chứ không bằng tiếng mẹ đẻ của họ." Một người biện hộ viên giáo dục khác phát biểu theo nhận xét của riêng bà: "Một trong những chuyện chúng tôi nhận thấy tại [nhiều] trường là việc hoàn toàn thiếu kiến thức về cách giải quyết vấn đề ngôn ngữ cho các cộng đồng thiếu số [và] cách tiếp cận các nguồn lực hiện dụng của Khu Học Chánh."

Đối với nhiều người, thì việc hỗ trợ dịch vụ ngôn ngữ trong Khu Học Chánh không đồng đều. Một người hoạt động giáo dục kiêm luật sư giải thích, "Vấn nạn cơ bản, xuyên suốt nhất là sự không giống nhau trong khắp hệ thống. Vấn nạn đó đã luôn được, vâng, một số học đường thực thi tốt, và một số học đường thực thi không tốt... Làm sao tạo ra được một cơ chế để chắc là mọi học đường đều thực thi tốt?"

Khu Học Chánh gặp khó khăn đáng kể do có quá nhiều ngôn ngữ được học sinh sử dụng trong các trường công lập của Philadelphia. Các nhân chứng cho biết thiếu dịch vụ biên dịch và phiên dịch đối với nhiều ngôn ngữ. Có chứng cứ cho thấy rằng với nhiều nhóm nhập cư nhỏ hoặc mới đến thì rất khó mà tìm được các dịch vụ biên/phiên dịch.

Theo lời giải thích của một đại diện Khu Học Chánh, thì nhận định này thực sự đúng. Khu Học Chánh có các dịch vụ dịch thuật đầy đủ cho tám ngôn ngữ chính (Albany, Ả rập, Hoa, Pháp, Khmer, Nga, Tây ban nha và tiếng Việt), và các dịch vụ một phần bao gồm sử dụng thẻ nhận dạng ngôn ngữ trong các văn phòng nhà trường cho các ngôn ngữ khác.

Một giám đốc điều hành của tổ chức cộng đồng mô tả điều này có thể tác động đến mâu thuẫn giữa các nhóm ra sao, "Nếu quý vị nói một ngôn ngữ khác ngoài tám loại kia...quý vị sẽ không được gửi các tài liệu quan trọng đến nhà...bắt nạt luôn là vấn nạn trong cộng đồng chúng ta...Giám thị Ackerman, mới đây bà đã công bố chánh sách về bắt nạt trong khu học chánh của bà, chánh sách an toàn của họ, và nó chỉ được phiên dịch sang tám thứ tiếng, do đó cộng đồng của chúng tôi thực sự không được hưởng lợi ích đó."

Khó khăn này là khó khăn kép: một là các cha mẹ, học sinh và ban nhân viên trường không được biết đầy đủ là có các dịch vụ nào (và do đó các dịch vụ này không được tận dụng hết), hai là thực sự thiếu dịch vụ cho các nhóm sử dụng các ngôn ngữ ít thông dụng. Mặc dù pháp luật yêu cầu Khu Học Chánh phải cung cấp dịch vụ ngôn ngữ hợp lý cho mọi học sinh và gia đình, nhưng việc tiến hành lúc có lúc không. Các tài liệu hướng dẫn tìm dịch vụ phiên dịch, phiên dịch qua điện thoại, và các mẫu đơn đã chuyển ngữ thường khó mà xin được.

Như lời giám đốc của một tổ chức biên hộ giáo dục công lập nói với chúng tôi, "Việc một gia đình nói tiếng Bulgari tìm đến số 440 North Broad để giải thích rằng không ai có thể giao tiếp với họ tại học đường của họ là cực kỳ hiếm hoi."

Tuy nhiên, Ủy Ban, đã nghe có nhiều tiến bộ đáng kể trong năm ngoái; ví dụ, ban nhân viên liên lạc tuyển-đầu tại các học đường đã được đào tạo về cách sử dụng các thẻ ngôn ngữ và văn phòng trung tâm chịu trách nhiệm về các dịch vụ ngôn ngữ đã giao tiếp được với nhiều người hơn trong cộng đồng.

Các nhân chứng đã làm việc với những người mới nhập cư cho biết hệ thống trường công lập và các dịch vụ ngôn ngữ của họ có vai trò quan trọng ra sao khi họ đến vùng này. Một giám đốc tổ chức cộng đồng cho chúng tôi biết, "Dù chúng tôi hướng dẫn quản lý và định hướng theo từng trường học, nhưng công việc của chúng tôi với những người tị nạn mới bị hạn chế vì thiếu các nguồn lực. Chúng tôi lệ thuộc vào các tổ chức chính, như Khu Học Chánh, để cộng tác và giúp chúng tôi trong quá trình hội nhập. Lịch sử cho thấy, các trường công lập là phương tiện quan trọng trong việc hội nhập dân nhập cư và tị nạn trong vùng."

Vị giám đốc này cũng nói về các rào cản định chế nghiêm trọng đã tác động đến việc hội nhập nhanh chóng và tích cực của thanh thiếu niên mới tị nạn: sự thiếu liên lạc thường xuyên, và hiệu quả giữa Các Trung Tâm Chào Đón (Welcome Centers) là nơi các học sinh mới được đánh giá với các trường, lớp chúng được phân vào, khiến

"Một trong những vấn nạn lớn nhất mà chúng tôi đã gặp là có các buổi họp phụ huynh mà ở đó không có ai nói được tiếng của họ. Các mẫu đơn thì toàn bằng tiếng Anh, mà không bằng tiếng mẹ đẻ của họ." —Biện Hộ Viên Giáo Dục

cho sự liên kết giữa nhu cầu giáo dục và việc dạy dỗ trở nên khó khăn; khó khăn trong việc chuyển một học sinh sang một chương trình thích hợp hơn theo lời khuyên của giáo viên mà không có sự ủng hộ tích cực; và, sự thiếu nỗ lực của Khu Học Chánh trong việc khuyến khích “quan hệ tốt giữa học sinh Hoa Kỳ với học sinh tị nạn mới,” bao gồm cả bạn bè hỗ trợ, quan hệ nhóm nhỏ, chơi thể thao.

PHÁT HIỆN 5

Học sinh là tác nhân giúp thay đổi tình hình, giảm bớt mâu thuẫn giữa các nhóm và khuyến khích hòa thuận giữa các nhóm.

Ủy Ban hết sức xúc động và thán thía khi những người trẻ tuổi phát biểu tại các buổi điều trần. Chúng tôi đã nghe các học sinh thuộc nhiều nhóm, nhiều học đường khác nhau trong khắp Thành Phố, những người có liên quan đến nhiều vấn đề và hoạt động khác nhau.

Tất cả các học sinh đứng lên phát biểu đều can đảm đương đầu và đối phó với các vụ mâu thuẫn và kỳ thị trong học đường của các em. Nhiều em còn mạnh dạn tổ chức các chiến dịch nhằm giải quyết những mâu thuẫn trong học đường mà những người lớn trong các học đường đó đã cố lờ đi trước đây. Trong một số trường hợp, chúng đã có thể khiến người ta phải lắng nghe dù chúng có rất ít kinh nghiệm tổ chức.

Một trong các lãnh đạo của vụ tẩy chay tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School) kể lại câu chuyện của mình: "Tôi đến từ Việt Nam, và đã ở Hoa Kỳ được khoảng hai năm... Và trong suốt hai năm này tôi đã nếm trải nhiều vụ bạo lực, nhất là sự phân biệt chủng tộc. Năm 2008, vào tháng Mười, có một trận đánh lớn nhắm vào các học sinh Á Châu. Lúc đầu, chúng tôi không biết chút nào về cách tổ chức, nên chỉ biết ở nhà ngay sau ngày bị đánh. Rồi mọi chuyện cũng đi vào quên lãng. Năm ngoài, 2009, vào tháng Mười Hai, chuyện đó lại xảy ra lần nữa. Lần này, thậm chí còn lớn hơn.

Và lần này, nhờ sự hỗ trợ của những người trong cộng đồng, chúng tôi đã tổ chức một cuộc tẩy chay."

Một số nhân chứng hiện là sinh viên đại học cho biết những trải nghiệm của họ về vấn nạn kỳ thị người đồng tính trong các trường trung học khác đã giúp họ trở thành cố vấn cho các học sinh LGBTQ tại các học đường Philadelphia. Một số khác chia sẻ những câu chuyện về việc họ có thể tác động đến các mâu thuẫn giữa các nhóm ra sao trong vai trò là người bạn hoà giải, tức học sinh trực tiếp thảo luận với các học sinh khác để giải quyết khó khăn.

Một cựu trọng tài biên bóng đá của trường trung học, hiện đang chơi cho đội bóng Hạng I NCAA (NCAA Division I) của một trường đại học, cho chúng tôi biết anh ta đã giúp một học sinh khác tại trường của anh ra sao: "[V]ài ngày trước đây, [một thành viên của ban bạn hoà giải của trường nói] 'Tôi muốn anh đi theo cô bé này. Cô bé đang đi ăn trưa nhưng đã bị những đứa con trai lớn hơn chọc phá... Khi cô bé đi đến đại sảnh tôi thật sự lo cho cô bé, nên đến hỗ trợ và nói với cô 'Có anh đây, anh sẽ giúp đỡ em. Tôi muốn biết hết nguyên nhân sâu xa của những gì đã xảy ra hàng ngày.' Do đó...[Tôi] đã theo cô bé vào ăn trưa. Tôi đứng sau cô bé vài bước và nói em dùng chú ý đến tôi. Và lúc đó, một trong những đứa con trai chế giễu cô đến nói chuyện với cô và cậu ta nói xin lỗi vì cậu... đã được hai người bạn hoà giải đến hòa giải cho cậu

ta trước đó, họ đã nói chuyện với cậu ta. Do đó hôm sau cậu ta một mình đến nói xin lỗi với cô bé...và hứa sẽ không làm như thế nữa. Và, từ đó trở đi, cô bé không còn bị chế giễu nữa...Và chúng tôi nói với cô bé...'Chúng tôi không muốn em đến trường mà cảm thấy như phải trốn tránh hoặc không dám bước đi vì sợ đụng phải ai đó.' Chúng tôi chỉ cố giúp cho môi trường này được trở nên an toàn cho mọi người."

"Lúc đầu, chúng tôi không biết chút nào về cách tổ chức, nên chỉ biết ở nhà ngay sau ngày bị đánh....Lần này, thậm chí còn lớn hơn. Và lần này, nhờ sự hỗ trợ của những người trong cộng đồng, chúng tôi đã tổ chức một cuộc tẩy chay." —Học sinh dẫn đầu Cuộc Tẩy Chay Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School).

Một thành viên của hội Youth United for Change (Thanh Niên Liên Kết để Tiến Bộ) tại Philadelphia cho chúng tôi biết về việc cộng tác của họ với các học sinh và người lớn khác để thay đổi chính sách không dung tha của Khu Học Chánh. Bà nói, "Chúng tôi đã bắt đầu thu thập các ý kiến khảo sát". Chúng tôi đến các trường trong khắp thành phố để nói chuyện với các học sinh và chỉ yêu cầu họ cho biết suy nghĩ riêng của họ về việc họ được đối xử ra sao và họ có cần nói chuyện với ai đó sau khi bị đuổi khỏi trường không... [M]ọi độ tuổi đều bị áp dụng chính sách không dung tha và điều đó là không công bằng. Chúng ta có trách nhiệm chấm dứt hành động sai trái với học sinh."

Các thành viên của Đoàn Sinh Viên Philadelphia (Philadelphia Student Union) nói về "Chiến Dịch Học Đường Không Bạo Lực" (Campaign for Nonviolent Schools) mới của họ và cho biết về chương trình huấn luyện bảo vệ do học sinh thực hiện tại một trường trung học có vấn nạn. Theo lời một người đã chia sẻ với chúng tôi, "Tôi có tham gia huấn luyện, tôi tin rằng đội bảo vệ học đường đã giải quyết ngay từ gốc, chúng tôi cũng thấy chúng đã phải chùn tay. Từ đó trở đi, mọi sự dần dần trở nên dễ dàng hơn, chúng đã nói chuyện với các học sinh một cách tôn trọng hơn. Chiến dịch này đã giúp ích và đã mở ra nhiều cơ hội giao tiếp."

Các buổi điều trần này cho chúng tôi thấy rằng các em có hiểu biết rõ ràng về vấn nạn mâu thuẫn giữa các nhóm có tính hệ thống ở Philadelphia cũng như có khả năng triển khai các giải pháp sáng tạo, và tận tâm làm việc với người lớn để ước mong hòa bình của họ trong mỗi học đường được trở thành hiện thực.

PHÁT HIỆN 6

Các giáo dục viên và nhóm cộng đồng tạo dựng cầu nối giữa các nhóm thanh thiếu niên khác nhau và tạo lập môi trường học đường tương trợ.

Ủy Ban cũng nghe các giáo dục viên nói về các nỗ lực của họ trong việc tạo dựng các cầu nối trong học đường của họ. Có một vị hiệu trưởng đã thực hiện một "chuyến đi lắng nghe" như "việc đầu tiên" ông phải làm khi được bổ nhiệm làm hiệu trưởng một trường đa chủng tộc, "thực sự vươn tới các tổ chức cộng đồng khác nhau, làm nhiều công việc chuẩn bị tại nhà và nỗ lực nhận diện ra các vấn đề chính cần giải quyết."

Một giáo viên trung học khác nói về các nỗ lực cá nhân của ông: "Năm ngoái tôi đã có buổi thuyết trình về sự tôn trọng những người LGBT ở đó tôi trình bày quan điểm của tôi với các học sinh trong buổi thuyết trình và khuyến khích mọi người thực thi vai trò tích cực hơn trong việc bảo đảm các học đường của chúng tôi là nơi an toàn cho mọi người với mọi khuynh hướng tình dục hoặc nhận dạng phái tính. Có thể nhờ các nỗ lực của tôi hoặc chỉ là do các em đã tiếp thu được một điều mới mẻ...Tôi nghĩ tôi đã đạt được tiến bộ to lớn trong việc giảm tối đa số lượng ngôn từ kỳ thị đồng tính mà tôi thấy trong lớp học của mình."

Các nhân chứng đã nói với chúng tôi về các chương trình ngoài học đường đưa các em xích lại gần nhau bằng âm nhạc và các hoạt động khác. Một người cho biết về các nỗ lực của Liên Minh Các Hiệp Hội Hỗ Trợ Người Đông Nam Á Với Nhau (South East Asians Mutual Assistance Associations Coalition, hay [SEAMAAC]): "SEAMAAC đã xuất hiện trong chương trình *Philadelphia Hàng Tuần* (Philadelphi Weekly) mà chúng tôi thực hiện tại Trường Andrew Jackson, đó là một chương trình hip-hop, sau giờ học tại đó chúng tôi thực hiện đầy đủ các tiết mục như ca hát (DJ), nhảy breakdance, hội họa trên tường, giới thiệu chương trình trong mùa hè...[C]ác học sinh da đen, học sinh nhập cư từ Phi Châu, học sinh Á Châu, học sinh Mỹ Latinh vui chơi, và có quan hệ tốt với nhau, cùng nhảy, và cùng ca hát."

"Chúng tôi nói với cô bé... 'Chúng tôi không muốn em đến trường mà cảm thấy như phải trốn tránh hoặc không dám bước đi vì sợ đụng phải ai đó.' Nên chúng tôi chỉ cố giúp cho môi trường này được trở nên an toàn cho mọi người." —Người Bạn

Hòa Giải của Trường Trung Học

Tuy nhiên, một số người, đã chỉ ra sự thiếu nguồn tài trợ cho các chương trình đó vì cả nguồn tài trợ công lẫn tư đều bị sụt giảm trong năm năm qua.

“Con trai tôi...đã khẩu chiến với mấy đứa trẻ khác. Tôi đã nói chuyện với một trong những người cha, nói rằng, ‘Này, ông có biết chuyện gì xảy ra không? Chúng ta là láng giềng với nhau. Đây cũng là nhà trường của láng giềng chúng ta. Chúng ta có thể giải quyết được việc này.’” —

Điều Phối Viên Tiếp Cận Cộng Đồng kiêm Phụ Huynh của Khu Học Chánh.

Lời khai từ các thành viên của các nhóm cộng đồng đã xác nhận rằng các kỹ năng xã hội và kỹ năng giải quyết tranh chấp mà học sinh có lẽ đã học được trong học đường có thể được sử dụng để làm cho cuộc sống của riêng họ tốt đẹp hơn và cải thiện các cộng đồng mà họ đang sống. Các kỹ năng đó trở thành các nguồn lực thân thiện của cộng đồng. Điều này được minh họa đầy đủ qua phát biểu của một phụ huynh Khu Học Chánh và là một điều phối viên tiếp cận cộng đồng, "Con trai tôi...đã khẩu chiến với mấy đứa trẻ khác. Thì ra là một trong những hàng xóm của chúng tôi...Khi nhà trường mời chúng tôi tới để nói về tình hình sự việc, tôi đã nói chuyện với một trong số những người cha, và chúng tôi bắt đầu tập hợp những người cha lại và nói, "Này, các anh biết gì không? Chúng ta là láng giềng với nhau. Đây cũng là nhà trường của láng giềng chúng ta. Chúng ta có thể giải quyết được việc này. Chúng là con cái của chúng ta. Nên chúng ta hiểu chúng." Và sau đó chúng tôi đã ngồi lại với con cái chúng tôi và thực tình nói chuyện đó cho chúng nghe...Bạn sẽ thấy có ít bạo lực hơn trong các trường biết thực sự tìm đến các cha mẹ cho phép họ dàn xếp một số vấn đề của chính họ...[H]ọc hỏi cách hòa giải và tìm hiểu cách thực hiện vai trò khi gặp khó khăn cũng là một phần của quá trình [giáo dục].

Một nhân chứng khác nói về sự cần thiết phải tạo lập những cầu nối với cộng đồng trước khi việc phiền phức xảy ra: "Chúng ta cần tiếp cận ngay từ đầu các nguồn lực hỗ trợ mà các tổ chức cộng đồng cung cấp, chứ không đợi đến lúc vấn đề xảy ra thì học đường mới cần trợ giúp để giải quyết."

PHÁT HIỆN 7

Các nhân chứng trình bày những thí dụ thuyết phục về phương pháp ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm trong các học đường tại Philadelphia.

Ủy ban đã biết một số thí dụ về phương pháp hiện đang được sử dụng để ngăn ngừa mâu thuẫn. Mâu thuẫn giữa các nhóm là một vấn nạn phức tạp, và có rất nhiều công cụ và phương tiện hỗ trợ khả dụng. Tuy nhiên, tất cả đều có cùng một mục tiêu mong muốn: truyền đạt cho các học sinh cách chấp nhận sự đa dạng, tránh tình trạng không dung tha, và tin tưởng vào những giải pháp thay cho bạo lực để giải quyết các tranh chấp.

Có rất nhiều các hoạt động và dịch vụ dành cho tuổi trẻ. Chúng tôi nghe nói một số học đường có thể cung cấp cho học sinh một danh mục lựa chọn có rất nhiều các dịch vụ phù hợp, thường là bằng cách tham gia vào những tổ chức cộng đồng tại địa phương. Những dịch vụ này bao gồm cố vấn và an ủi về mặt tâm lý, giáo dục phòng ngừa ma túy và chống bắt nạt, và chương trình ngoài giờ học cho học sinh.

Quan trọng hơn, là chúng tôi cũng được nghe về các tác động có thể có đối với sinh viên từ những loại chương trình như vậy. Một học sinh trẻ tuổi nói, "Em chỉ muốn nói với thầy hiệu trưởng và các thầy cô có mặt hôm nay là...[Đứa] trẻ nào cũng có thể lừa thầy cô bằng vẻ bề ngoài của chúng, nhưng trong lòng chúng thì thầy cô chẳng biết đâu. Nghe có vẻ đau lòng...Có thể có một số vấn đề tâm thần mà chúng ta có thể ở một số em. Nếu quý thầy cô biết nâng đỡ những đứa trẻ này, và khuyến khích chúng sống tốt từ ngày này qua ngày khác, thì chúng sẽ thấm nhuần. Và thầy cô sẽ không thấy những chuyện xấu xa xảy ra quanh chúng nữa...Vấn nạn có thể gặp ở trẻ khác là bạo lực, sẽ không còn nữa. Nếu thầy cô gặp bạn đó trước khi bạn ấy sử dụng bạo lực, thì thầy cô sẽ khuyên giải

được bạn ấy dễ nhất.

Các chương trình định hướng. Các nhân chứng thảo luận về những nỗ lực nhằm giới thiệu với học sinh sắp vào lớp chín tại nhà trường mới của các em các chương trình định hướng. Những chương trình này sẽ tạo mối liên kết giữa các học sinh để giúp chúng được cảm thấy thoải mái hơn trong một môi trường mới, thường là đáng sợ. Một vị hiệu trưởng mô tả một chương trình trong đó những các học sinh là Người Học Tiếng Anh ghép cặp với hai sinh viên—trong đó một người có tiếng mẹ đẻ là tiếng Anh, còn người kia nói tiếng mẹ đẻ của sinh viên đó. Thấy hiệu trưởng thấy các sinh viên sẽ có lợi ngay lập tức khi được gắn kết với những sinh viên khác trong cùng một học đường.

Các kỹ năng xã hội. Một nhân chứng, là một giáo sư, cho biết việc dạy những người trẻ tuổi những kỹ năng xã hội có thể gây ảnh hưởng quan trọng lên nhiều lĩnh vực trong cuộc sống của họ: "Nghiên cứu của tôi cho thấy rằng nếu chúng ta dạy những kỹ năng xã hội ở trường, nó có thể giải quyết những vấn đề gây hấn, bạo lực và bắt nạt, và quan trọng hơn là nó có thể giúp đạt những tiến bộ trong học tập...Chỉ cần vài phút một ngày, vài giờ một tuần để dạy con cái chúng ta sự kính trọng, niềm tự hào, sự thông cảm và lòng thương yêu. Điều này sẽ dẫn tới sự điều chỉnh tốt hơn về mặt xã hội, cách hành xử văn minh, mối quan hệ bình đẳng lành mạnh hơn, bất chấp phái tính, chủng tộc, sắc tộc, và bản năng tình dục."

Những chương trình thay đổi cách hành xử. Các nhân chứng cũng nói đến các chương trình thay đổi cách hành xử, bao gồm Khuyến Khích Hành Xử Tốt (Positive Behavior Supports - PBS) nhằm thúc đẩy mối quan hệ lành mạnh giữa các học sinh cũng như giáo viên. Theo như một biện hộ viên mô tả, "Thay vì đòi hỏi học sinh phải hiểu được ý chúng ta muốn nói, 'hãy tôn trọng nhau' hoặc thậm chí 'hãy đúng giờ,' thực hành PBS có nghĩa là dạy các cách hành xử tốt, không giả vờ, rồi cứ thế, cứ thế. Sau khi thiết lập một số các yêu cầu trong toàn trường, toàn trường mới tiến hành dạy. Thể hiện sự tôn trọng trong lớp học của tôi là gì? Trong hành lang, phòng ăn, hội trường điều đó có nghĩa gì?"

Huấn luyện và phát triển chuyên môn giúp những giáo dục viên hiểu và giải quyết kỳ thị. Một số cá nhân nói về nhu cầu tăng số lượng chuyên viên được huấn luyện đặc biệt trong học đường nhằm giúp học sinh gặp áp lực trong cuộc sống. Hiệu trưởng học đường cũng nói về những ích lợi khi có người lớn từ những cơ quan bên ngoài tham gia để đáp ứng nhu cầu về tâm lý xã hội cho học sinh.

Các học đường cũng đã nhận biết được những vấn đề khó khăn mà các thầy cô giáo, nhân viên và các quản trị viên phải giải quyết khi gặp các cách hành xử theo thành kiến: Họ có thể cảnh giác hơn đối với các cách hành xử này trong nhà học đường như thế nào? Giáo viên làm gì khi thấy một vụ bắt nạt? Nhân viên học đường có thể mong đợi được hỗ trợ gì khi giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm?

Ủy Ban đã nghe nhiều nhân chứng báo cáo trong những buổi họp phát triển chuyên môn về những lợi ích quan trọng cho các giáo viên và nhân viên học đường đã đặc biệt lưu ý tới mâu thuẫn giữa các nhóm. Một số cuộc huấn luyện và phát triển chuyên môn thành công nhất về phương diện này đã được thực hiện bởi hoặc liên kết với những tổ chức cộng đồng có chuyên môn và kiến thức về các vấn đề quan tâm và văn hóa cộng đồng.

PHÁT HIỆN 8

Các nhân chứng trình bày những đề nghị quan trọng về cách giải quyết mâu thuẫn và bài

“Vấn nạn có thể gặp ở trẻ khác là bạo lực, sẽ không còn nữa. Nếu thầy cô gặp bạn đó trước khi bạn ấy sử dụng bạo lực, thì thầy cô sẽ khuyên giải được bạn ấy dễ nhất.” —Học sinh

Trung Học

“Nếu chúng ta muốn con mình thành công trong thế kỷ 21, chúng cần trở thành người biết giải quyết vấn đề. Chúng cần phải biết cách giao tiếp.” —Huấn Luyện Viên Bạn Hòa Giải

hạn của biện pháp dùng bạn hòa giải để xây dựng văn hóa học đường tốt, giảm căng thẳng, và ngăn ngừa gia tăng mâu thuẫn thành bạo lực. Phương pháp bạn hòa giải cũng dạy cho học sinh những kỹ năng giao tiếp và lãnh đạo mà họ có thể sử dụng trong gia đình, ngoài cộng đồng và trong nghề nghiệp của mình.

Tham khảo kế hoạch chiến lược District’s Imagine 2014 (Hình Ảnh Khu Học Chánh 2014), một huấn luyện viên phương pháp bạn hòa giải nói với chúng tôi, “Chúng ta cần gì để tiến bộ? Chúng ta thật sự cần tất cả mọi cá nhân trong cộng đồng tiếp tục thúc đẩy khu học chánh tiếp dùng biện pháp bạn hòa giải đến qua năm 2014. Nếu chúng ta muốn con mình được thành công trong thế kỷ 21, thì chúng phải trở thành người biết giải quyết vấn đề. Chúng cần phải biết cách giao tiếp, và chúng cần biết cách củng cố lại các cảm dỗ ở thế giới bên ngoài. Học phương pháp bạn hòa giải trong ba ngày chúng sẽ đạt được những kỹ năng này. Đó là những kỹ năng sẽ vận dụng được trong học đường, và ở nhà. Chúng sẽ vận dụng các kỹ năng này vào bất kỳ phương diện nào trong cuộc sống mà chúng ta muốn chúng thành công.”

Báo cáo và điều tra tình trạng bắt nạt và quấy nhiễu. Ủy Ban đã biết rõ qua các buổi điều trần là việc báo cáo chính xác và tiếp tục điều tra về những vụ bắt nạt và quấy nhiễu đều rất quan trọng nếu muốn học sinh cảm thấy được hỗ trợ.

Sau các vụ bùng nổ bạo lực vào tháng Mười Hai, 2009 tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School), ban lãnh đạo học đường đã thiết lập một số quy trình chi tiết nhằm bảo đảm các vụ bạo lực đều được giải quyết.

Đầu năm học 2010-2011, Đầu năm học 2010-2011, học đường đã có các giải thích riêng và dễ hiểu thế nào là bắt nạt và quấy nhiễu, và cung cấp những thông tin rõ ràng về việc học sinh và nhân viên cần phản ứng ra sao với những vụ mà họ thấy hay gặp.

Ý kiến của hiệu trưởng Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School) về những gì ông đang làm là một ví dụ mà các học đường khác có thể học theo để giải quyết nạn bắt nạt và quấy nhiễu: “Tôi lập ra một điểm liên lạc duy nhất cho học sinh, và chúng tôi nói rất rõ với các em là nếu các em thấy một sự việc nào đó [không nên để xảy ra], hãy làm gì đó hay báo cáo...[H]ãy chắc chắn là sự việc đó phải được báo cáo. Và nói rõ cho từng người từ các nhân viên giám hộ cho đến văn phòng của tôi là nếu quý vị thấy một sự việc nào đó, thì phải báo cáo, và chúng bảo đảm sẽ tiến hành điều tra toàn diện và xác định xem có vấn đề quấy nhiễu hay bắt nạt hay không.”

Ông cũng quan tâm tới việc giải quyết những vấn đề sử dụng dịch vụ ngôn ngữ. “Chúng tôi chắc chắn sẽ liên lạc với các bậc cha mẹ. Chúng tôi có nhiều người chịu trách nhiệm

trừ nạn quấy nhiễu do thành kiến.

Các nhân chứng cho biết có nhiều hoạt động và chương trình đã giúp cho học sinh giải quyết những mâu thuẫn phát sinh. Điều quan trọng là những người trẻ tuổi phải học được những kỹ năng giúp giải quyết vấn đề mà không phải gây hấn hoặc xung đột thêm. Ngoài ra, khi mâu thuẫn phát sinh thành các hành động thù nghịch hay phá hoại nghiêm trọng hơn, điều quan trọng là các học đường phải có nhiều biện pháp tùy chọn để phục hồi cơ cấu xã hội trong cộng đồng của họ.

Dùng bạn để hòa giải. Theo bảng tường trình của một nhân chứng, “[B]ạn Hòa Giải (Peer Mediators) là những học sinh được lựa chọn và huấn luyện đặc biệt để giúp những học sinh khác tìm ra giải pháp giải quyết mâu thuẫn của họ.” Chiến lược này được nhiều diễn giả thuật lại khi tận mắt chứng kiến hay có kinh nghiệm áp dụng thành công chương trình hòa giải bạn học như một phương tiện giải quyết mâu thuẫn.

Các nhân chứng nói về những lợi ích dài hạn và ngắn hạn của biện pháp dùng bạn hòa giải để xây dựng văn hóa học đường tốt, giảm căng thẳng, và ngăn ngừa gia tăng mâu thuẫn thành bạo lực. Phương pháp bạn hòa giải cũng dạy cho học sinh những kỹ năng giao tiếp và lãnh đạo mà họ có thể sử dụng trong gia đình, ngoài cộng đồng và trong nghề nghiệp của mình.

Tham khảo kế hoạch chiến lược District’s Imagine 2014 (Hình Ảnh Khu Học Chánh 2014), một huấn luyện viên phương pháp bạn hòa giải nói với chúng tôi, “Chúng ta cần gì để tiến bộ? Chúng ta thật sự cần tất cả mọi cá nhân trong cộng đồng tiếp tục thúc đẩy khu học chánh tiếp dùng biện pháp bạn hòa giải đến qua năm 2014. Nếu chúng ta muốn con mình được thành công trong thế kỷ 21, thì chúng phải trở thành người biết giải quyết vấn đề. Chúng cần phải biết cách giao tiếp, và chúng cần biết cách củng cố lại các cảm dỗ ở thế giới bên ngoài. Học phương pháp bạn hòa giải trong ba ngày chúng sẽ đạt được những kỹ năng này. Đó là những kỹ năng sẽ vận dụng được trong học đường, và ở nhà. Chúng sẽ vận dụng các kỹ năng này vào bất kỳ phương diện nào trong cuộc sống mà chúng ta muốn chúng thành công.”

Báo cáo và điều tra tình trạng bắt nạt và quấy nhiễu. Ủy Ban đã biết rõ qua các buổi điều trần là việc báo cáo chính xác và tiếp tục điều tra về những vụ bắt nạt và quấy nhiễu đều rất quan trọng nếu muốn học sinh cảm thấy được hỗ trợ.

Sau các vụ bùng nổ bạo lực vào tháng Mười Hai, 2009 tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School), ban lãnh đạo học đường đã thiết lập một số quy trình chi tiết nhằm bảo đảm các vụ bạo lực đều được giải quyết.

Đầu năm học 2010-2011, Đầu năm học 2010-2011, học đường đã có các giải thích riêng và dễ hiểu thế nào là bắt nạt và quấy nhiễu, và cung cấp những thông tin rõ ràng về việc học sinh và nhân viên cần phản ứng ra sao với những vụ mà họ thấy hay gặp.

Ý kiến của hiệu trưởng Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School) về những gì ông đang làm là một ví dụ mà các học đường khác có thể học theo để giải quyết nạn bắt nạt và quấy nhiễu: “Tôi lập ra một điểm liên lạc duy nhất cho học sinh, và chúng tôi nói rất rõ với các em là nếu các em thấy một sự việc nào đó [không nên để xảy ra], hãy làm gì đó hay báo cáo...[H]ãy chắc chắn là sự việc đó phải được báo cáo. Và nói rõ cho từng người từ các nhân viên giám hộ cho đến văn phòng của tôi là nếu quý vị thấy một sự việc nào đó, thì phải báo cáo, và chúng bảo đảm sẽ tiến hành điều tra toàn diện và xác định xem có vấn đề quấy nhiễu hay bắt nạt hay không.”

Ông cũng quan tâm tới việc giải quyết những vấn đề sử dụng dịch vụ ngôn ngữ. “Chúng tôi chắc chắn sẽ liên lạc với các bậc cha mẹ. Chúng tôi có nhiều người chịu trách nhiệm

chính trong tòa nhà được huấn luyện sử dụng những đường dây nóng của dịch vụ ngôn ngữ, bằng cách này, khi chúng tôi nói chuyện với các bậc cha mẹ, thì vấn đề ngôn ngữ sẽ không còn gây cản trở nữa."

Phương pháp khôi phục công lý cho các mâu thuẫn và kỷ luật trong học đường. Nhiều nhân chứng xác nhận về tầm quan trọng của việc sử dụng phương pháp khôi phục công lý cho phép hai bên đang mâu thuẫn dàn xếp với nhau để giải quyết vấn đề. Họ nói về tác dụng tốt của việc thực hành khôi phục nhằm tạo sự đối thoại giữa những người có liên quan đến cách hành xử gây hấn và nạn nhân của họ, và giúp những kẻ gây hấn hiểu được ảnh hưởng của hành động của họ, không chỉ chống lại một cá nhân mà còn cả một cộng đồng.

Thực hiện khôi phục có hiệu quả với những người vi phạm các quy ước cùng tồn tại nhằm phát triển những kỹ năng mới để giải quyết những tình huống tương tự, và cũng dành cho nạn nhân một cơ hội để nói về trách nhiệm của kẻ gây hấn.

Một học sinh trung học và một viên tổ chức thanh niên cho chúng tôi biết việc thực hiện này đang được sử dụng trong các học đường như thế nào: "Gần đây, tôi được giới thiệu về một biện pháp gọi là khôi phục công lý. Khôi phục công lý là một giải pháp thay thế cho việc bị đình chỉ học tập, tống khứ, đuổi khỏi lớp. Ví dụ, nếu một học sinh bị đuổi khỏi lớp hoặc sắp đánh nhau, hai bên sẽ ngồi xuống và mỗi bên sẽ có cơ hội nói về hoàn cảnh của mình. Điều này sẽ giúp các học sinh có cơ hội trình bày những vấn đề giữa chúng với nhau và tìm cách giải quyết những vấn đề này."

Giám đốc của một tổ chức có hợp tác với các học đường về giải quyết mâu thuẫn đã trình bày cơ sở lý thuyết của biện pháp khôi phục công lý: "[K]hôi phục công lý là một triết lý về công lý đặt trọng tâm vào ảnh hưởng của một tội phạm lên con người. Mục tiêu cơ bản của nó là xác định các cá nhân và các nhóm đã bị làm hại như thế nào, nhu cầu của họ là gì, và lập ra một diễn đàn để giải quyết những nhu cầu này. Khôi phục công lý được thiết lập trên những nguyên tắc thừa nhận sự gây hại như là một hành động được thực hiện nhằm chống lại những cá nhân và nhóm thực tế... Sự trừng phạt duy nhất không phải là biện pháp ngăn chặn tội phạm có hiệu quả. Người phạm tội cần được hỗ trợ và nâng cao năng lực để trở thành [một người tốt hơn] so với trước khi họ phạm tội."

"Khôi phục công lý...giúp các học sinh có cơ hội trình bày những vấn đề giữa chúng với nhau và tìm cách giải quyết những vấn đề này." —Học Sinh

Trung Học kiêm Viên Tổ Chức Thanh Niên

ĐỀ NGHỊ

GIẢI QUYẾT MÂU THUẤN

ĐỀ NGHỊ 1

Thừa nhận mâu thuẫn giữa các nhóm là một vấn nạn toàn trong hệ thống đòi hỏi phải có giải pháp cho toàn hệ thống.

Buổi điều trần do Ủy Ban triệu tập đã hé lộ một sự thật đau đớn: mâu thuẫn giữa các nhóm tại các học đường ở Philadelphia không phải là những vụ cá biệt mà có thể xảy ra tại bất cứ học đường nào và cấp lớp nào; mâu thuẫn giữa các nhóm là một vấn nạn toàn hệ thống. Chúng không chỉ tồn tại do sự khác biệt chủng tộc và sắc tộc mà còn là mâu thuẫn do phái tính, khuynh hướng tình dục, tình trạng tàn tật, nhận dạng phái tính, và nguồn gốc quốc gia.

Vấn đề này tạo ra những trở ngại nghiêm trọng cho việc học của học sinh, sự tham gia của cha mẹ, và những nguyện vọng chuyên môn của các giáo viên và quản trị viên, và cần phải có sự quan tâm tức thì của Khu Học Chánh.

Khu Học Chánh đã có những chính sách và chương trình khác nhau, đặc biệt là kế hoạch chiến lược Hình Ảnh 2014 (Imagine 2014). Trong những nguyên tắc hướng dẫn của Hình Ảnh 2014,¹ Khu Học Chánh giải quyết triệt để vấn nạn mâu thuẫn giữa các nhóm bằng cách lưu ý tới những lĩnh vực có khả năng là nguồn gốc gây căng thẳng giữa những khu vực bầu cử chính của Khu Học Chánh.

Tuy nhiên, ngoài việc đề ra chính sách, Khu Học Chánh phải chủ động hành động và nói chuyện nhiệt tình về sứ mệnh và vai trò lãnh đạo của Khu Học Chánh nhằm đảm bảo có được một môi trường học tập tốt, được quan tâm và an toàn cho mọi học sinh khi giải quyết các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm.

Việc ban hành những chính sách và chương trình riêng cho từng học đường không còn chấp nhận được nữa. Vấn nạn mâu thuẫn giữa các nhóm đòi hỏi phải có sự giải quyết của toàn hệ thống nhằm truyền đạt những nguyện vọng rõ ràng, nhất quán và sự tham gia của các thành viên cộng đồng, học sinh và giáo viên. Khu Học Chánh phải hành động phối hợp và nhanh chóng để giải quyết mâu thuẫn, theo dõi mâu thuẫn và ngăn ngừa các mâu thuẫn trong tương lai.

Chúng tôi tập trung các đề nghị của chúng tôi với Khu Học Chánh vào những lĩnh vực giải quyết, theo dõi, và ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm, với sự nhấn mạnh đặc biệt về việc phiên dịch và biên dịch ngôn ngữ, kết hợp với trách nhiệm của Ủy Ban để thúc đẩy sự yên bình và hòa thuận giữa các nhóm khác nhau, giáo dục cư dân Philadelphia về mâu thuẫn giữa các nhóm, và thực thi luật chống phân biệt đối xử của Thành Phố.

ĐỀ NGHỊ 2

Tái đánh giá, cập nhật, và thực thi các chính sách liên quan của Khu Học Chánh.

Để chủ động giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm, Khu Học Chánh phải có những chính sách và quy trình đồng nhất, toàn hệ thống được tuyên truyền có hiệu quả và thực thi nhất quán. Việc này đòi hỏi Khu Học Chánh phải cung cấp dịch vụ phiên dịch và biên dịch ngôn ngữ ở tất cả các giai đoạn.

Một số chính sách quan trọng của Khu Học Chánh đã có sẵn. Khu Học Chánh thừa nhận tầm quan trọng của việc thúc đẩy việc quan hệ giữa các nhóm khi áp dụng chính sách về “Giáo Dục Đa Chủng Tộc-Đa Văn Hóa-Phái Tính,” có tên gọi là Chính Sách 102,

¹ Hình Ảnh 2014 xác định được bốn Nguyên Tắc Hướng Dẫn sau đây: (1) Thúc đẩy tiến bộ và khép lại khoảng cách cơ hội và tiến bộ cho mọi học sinh; (2) Đảm bảo việc phân bổ công bằng mọi nguồn lực của Khu Học Chánh; (3) Tất cả mọi người lớn đều phải chịu trách nhiệm về hậu quả việc làm của học sinh; (4) Thỏa mãn các bậc cha mẹ, học sinh, và cộng đồng.

năm 1994, và Chính Sách 248 về “Quấy nhiễu Bất Hợp Pháp”² gần đây hơn vào ngày 10 tháng Chín, 2010. Tuy nhiên có các chánh sách riêng rẽ như vậy cũng chưa đủ.

- 2.1** Nguyên tắc Chính Sách Khu Học Chánh 102 và 284 nên được đưa vào trong tất cả các chánh sách, quy trình, và chương trình của Khu Học Chánh liên quan đến môi trường học đường, kỷ luật học đường, và bắt nạt.
- 2.2** Chánh Sách Số 248 cần được điều chỉnh để lập ra: (1) một thủ tục kháng cáo cho các bên yêu cầu thực hiện một sự thay đổi chính thức đối với bất cứ quyết định chính thức nào; (2) thủ tục khiếu nại bổ sung trong trường hợp học đường hoặc Khu Học Chánh không điều tra vụ kiện về quấy nhiễu hoặc không cung cấp tài liệu về kết quả điều tra; (3) một bản mô tả rõ ràng về những dịch vụ phiên dịch và biên dịch ngôn ngữ cung cấp và công nhận sự quyền tiếp cận với dịch vụ ngôn ngữ là một trách nhiệm pháp lý.
- 2.3** Giáo dục đa văn hóa, bao gồm nghiên cứu về sắc tộc, chủng tộc và đối thoại về mâu thuẫn giữa các nhóm, cần được đưa vào trong chương trình giảng dạy của toàn Khu Học Chánh.
- 2.4** Những chánh sách nên được thực hiện sao cho biện pháp kỷ luật phải mang tính xây dựng tương xứng với hành vi và giúp những người phạm tội hiểu và khắc phục ảnh hưởng của cách cư xử của họ. Đặc biệt là Khu Học Chánh nên xem xét từ bỏ chánh sách kỷ luật không dung tha và, đồng thời tăng cường thiết lập những chương trình bao gồm khuyết khích hành xử tốt, dùng bạn hòa giải, và phục hồi công lý.
- 2.5** Xét hậu quả của các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm, Khu Học Chánh và nhân viên học đường nên duy trì cách thức giao tiếp mở, lắng nghe học sinh (cả nạn nhân và người phạm tội), cha mẹ, khuyến khích đối thoại và áp dụng một chương trình kỷ luật mang tính uốn nắn hơn là chỉ trừng phạt.
- 2.6** Bổ nhiệm người trong Khu Học Chánh để làm điều phối viên nhằm khuyến khích hòa thuận giữa các nhóm và điều phối tất cả các hoạt động liên quan tới báo cáo này.

ĐỀ NGHỊ 3

Yêu cầu tất cả các hiệu trưởng trong Khu Học Chánh thực thi các chánh sách mới theo chương trình để tạo lập các cộng đồng biết tôn trọng nhau trong học đường.

Khu Học Chánh nên giao nhiệm vụ rõ ràng cho tất cả hiệu trưởng nhằm tạo nên những cộng đồng tôn trọng nhau trong phạm vi học đường của họ, và sau đó theo dõi sự thành công trong khu vực này.

- 3.1** Mỗi học đường trong Khu Học Chánh nên áp dụng chánh sách chống phân biệt đối xử và chống quấy nhiễu phù hợp với Chính Sách Số 248, như Bộ Tư Pháp (Department of Justice) đã dàn xếp tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School).
- 3.2** Mỗi học đường trong Khu Học Chánh nên áp dụng một thủ tục báo cáo sự phân biệt đối xử và quấy nhiễu, tương tự những hành động được thực hiện tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School).
- 3.3** Chương trình hòa giải bạn học nên được giao cho thực hiện tại mọi trường trung học phổ thông và trung học cơ sở. Hòa giải có sự giám sát, người hòa giải qua người lớn là nhân viên được huấn luyện của nhà trường, và hòa giải thông qua Ủy Ban nên được thực hiện trong tất cả các học đường.
- 3.4** Mọi học đường nên thực hiện biện pháp khôi phục công lý dựa trên những hậu quả của mâu thuẫn.
- 3.5** Mọi trường trung học phổ thông và trung học cơ sở đều phải thành lập ủy ban học sinh để giải quyết mối quan hệ và mâu thuẫn giữa các nhóm.

² Chính Sách 248 ngăn cấm quấy nhiễu vì lý do thuộc các nhóm người được bảo vệ sau đây: phái tính, tuổi tác, chủng tộc, màu da, khuynh hướng tình dục (đã biết hay cảm thấy), nguồn gốc quốc gia, tôn giáo, khuyết tật, tình trạng kinh tế xã hội và niềm tin chính trị.

- 3.6 Nên khuyến khích tất cả các học đường hợp tác với những tổ chức khu vực để giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm và những khó khăn trong việc tiếp cận các dịch vụ ngôn ngữ.

ĐỀ NGHỊ 4

Đánh giá và giải quyết hiệu quả đối với các vụ việc đã được báo cáo.

Khi nhận được những báo cáo đáng tin cậy về mâu thuẫn giữa các nhóm, Khu Học Chánh và nhân viên học đường phải chủ động và cố gắng khuyến khích hình thức giao tiếp mở, tích cực lắng nghe học sinh (cả nạn nhân và người phạm tội) và cha mẹ, khuyến khích đối thoại, và áp đặt chương trình kỷ luật mang tính uốn nắn hơn là chỉ mang tính trừng phạt.

- 4.1 Các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm sẽ khơi dậy cuộc đối thoại toàn học đường nhằm giải quyết những gì đã xảy ra, cho phép học sinh có tiếng nói và tạo ra một diễn đàn để bàn thảo về những việc họ đã trải qua, để giải quyết những trường hợp điển hình, và để thuyết phục những người phạm tội nhận trách nhiệm và sửa chữa lỗi lầm.
- 4.2 Thực hành việc khôi phục công lý nên bao gồm đối thoại theo các nhóm cấu trúc, ở bất cứ nơi nào thích hợp, như nhóm tác động đối với nạn nhân, nhóm thảo luận nạn nhân-người phạm tội, và nhóm thảo luận cộng đồng.
- 4.3 Kỷ luật áp dụng cho người phạm tội nên mang tính xây dựng và tương xứng với cách hành xử.
- 4.4 Khu Học Chánh nên cung cấp dịch vụ cố vấn và những dịch vụ xã hội khác cho các nạn nhân, người phạm tội và các nhân chứng nhằm giải quyết tổn thương trong học đường.

THEO DÕI MÂU THUẪN

ĐỀ NGHỊ 5

Lập ra một quy trình rõ ràng cho mọi học sinh, giáo viên, cha mẹ, và các quản trị viên để báo cáo các vụ mâu thuẫn giữa các nhóm.

Để Khu Học Chánh có thể giải quyết hiệu quả và ngăn ngừa mâu thuẫn giữa các nhóm thì trước hết họ phải hiểu biết về chúng. Học sinh và cha mẹ nên—và ban giảng huấn cũng như nhân viên phải—báo cáo lại tất cả những vụ nghi ngờ là mâu thuẫn giữa các nhóm.

Khu Học Chánh cần thiết lập và công bố thủ tục báo cáo đơn giản để học sinh và cha mẹ biết phải tìm đến đâu khi mâu thuẫn xảy ra, và phải làm gì khi học sinh và cha mẹ không thể tiếp cận sử dụng những dịch vụ ngôn ngữ được pháp luật cho phép. Những thủ tục này phải có sẵn ở mỗi và mọi học đường trong Khu Học Chánh.

- 5.1 Từng học đường trong Khu Học Chánh cần phải duy trì một văn bản hồ sơ của từng vụ khiếu kiện về phân biệt đối xử hay quấy nhiễu, như Bộ Tư Pháp (Department of Justice) đã dàn xếp tại Trường Trung Học Nam Philadelphia (South Philadelphia High School).
- 5.2 Đối với mọi báo cáo về các vụ liên quan tới môi trường học đường, kỷ luật học đường, và bắt nạt, thì học đường phải theo dõi liệu cách cư xử được báo cáo đó có phải vì lý do phái tính, tuổi tác, chủng tộc, màu da, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, nguồn gốc quốc gia, tôn giáo, khuyết tật, tình trạng kinh tế xã hội hoặc niềm tin chính trị hay không.
- 5.3 Tất cả các văn bản hồ sơ báo cáo về các vụ này phải được lưu giữ, các dữ liệu và số liệu thống kê liên quan phải được theo dõi thường xuyên. Thể thức theo dõi này là tối quan trọng vì nhờ đó Khu Học Chánh có thể theo dõi diễn biến.

- 5.4 Người Phụ Trách Thực Thi của Khu Học Chánh (School District Compliance Officer) phải có trách nhiệm bảo đảm mọi học đường đều báo cáo theo đúng quy định về những vụ này và lưu giữ hồ sơ của họ, và công bố các số liệu thống kê liên quan hàng năm.

ĐỀ NGHỊ 6

Sử dụng bản khảo sát hiện dụng của Khu Học Chánh để thu thập thông tin về sự giao tế giữa các nhóm.

Ủy Ban hiểu rằng Khu Học Chánh đã có bản khảo sát hàng năm để thu thập thông tin từ những học sinh và những nhân viên nào đó trong Khu Học Chánh. Khu Học Chánh sẽ sử dụng bản khảo sát hiện dụng để thu thập thông tin liên quan tới mối quan hệ giữa các nhóm bao gồm những câu hỏi:

- 6.1 Những người tham gia vào cuộc khảo sát để tự khai về phái tính, tuổi tác, chủng tộc, màu da, khuynh hướng tình dục, nhận diện phái tính, nguồn gốc quốc gia, tôn giáo, khuyết tật, tình trạng kinh tế xã hội hoặc niềm tin chính trị;
- 6.2 Ở nhà nói những ngôn ngữ nào;
- 6.3 Về việc có đủ nguồn lực dịch vụ ngôn ngữ hay không và những dịch vụ phiên dịch và biên dịch có được công bố đầy đủ hay không;
- 6.4 Người tham gia trả lời khảo sát có bị từ chối tiếp cận sử dụng dịch vụ phiên dịch hay biên dịch ngôn ngữ hay không; và
- 6.5 Về mọi trải nghiệm liên quan đến mâu thuẫn giữa các nhóm hay quấy nhiễu.

NGĂN NGỪA MÂU THUẤN TRONG TƯƠNG LAI

ĐỀ NGHỊ 7

Bảo đảm từng học sinh, cha mẹ, giáo viên, và quản trị viên đều được biết về mọi chính sách, chương trình có liên quan, và những quy trình báo cáo.

Ủy Ban hết sức nhấn mạnh rằng Khu Học Chánh phải cải thiện việc giao tiếp với học sinh, cha mẹ, và các tổ chức cộng đồng, cũng như ban quản trị, ban giảng huấn và nhân viên của họ. Việc hết sức quan trọng là những người liên quan không chỉ phải hiểu được quyền của họ, mà còn biết cách tiếp cận các nguồn lực mà họ có quyền sử dụng. Cuối cùng là, học sinh, cha mẹ, và cộng đồng cần biết phải tìm đến đâu khi họ cảm thấy rằng họ là mục tiêu nhắm đến vì họ thuộc một nhóm người được bảo vệ hoặc nếu họ cảm thấy họ đã bị từ chối cho sử dụng các dịch vụ ngôn ngữ mà theo pháp luật họ phải được sử dụng.

Khu Học Chánh sẽ thực hiện một chiến dịch nhận thức toàn hệ thống về những vấn đề liên quan tới mâu thuẫn giữa các nhóm và cách giải quyết những mâu thuẫn này, bao gồm nhưng không giới hạn ở:

- 7.1 Sử dụng mọi phương tiện sẵn có (thông báo của giám thị, thư ngỏ của hội đoàn, thông cáo báo chí, báo cáo về sự an toàn và tiến bộ của học đường) nhằm cung cấp thông tin về chính sách chống phân biệt đối xử và chống quấy nhiễu, thủ tục khiếu nại, và các nguồn lực liên quan;
- 7.2 Đăng lên những liên kết về các chương trình ngăn ngừa mâu thuẫn và giải pháp, các nguồn lực, và các chính sách trên những trang có liên quan của website Khu Học Chánh;
- 7.3 Đặt những áp phích và thông báo về những chính sách trước những văn phòng và quán ăn tự phục vụ, lối đi vào học đường, và những khu vực chung khác;
- 7.4 Đưa ra những chương trình định hướng bao gồm xây dựng kỹ năng giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm cho tất cả các học sinh năm nhất sắp nhập học; và

- 7.5 Đưa ra những chương trình định hướng bao gồm xây dựng kỹ năng giải quyết mâu thuẫn và hướng dẫn tiếp cận sử dụng dịch vụ ngôn ngữ cho mọi học sinh nhập cư mới đến.

ĐỀ NGHỊ 8

Trang bị cho hiệu trưởng, giáo viên, và các quản trị viên những công cụ để đảm bảo thực hiện nhất quán và hiệu quả những chính sách này.

Để giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm được chủ động, nhất quán và liên tục, các giáo viên, quản trị viên, và nhân viên cần được huấn luyện đặc biệt, có các công cụ và sự hỗ trợ quản trị phù hợp. Tất cả nhân viên học đường cần được huấn luyện để nhận biết, ngăn ngừa và đối phó với tình trạng quấy nhiễu và mâu thuẫn giữa các nhóm.

- 8.1 Khu Học Chánh nên giao trách nhiệm phát triển chuyên môn và cung cấp các nguồn lực để xác định cách giải quyết mâu thuẫn giữa các nhóm cho tất cả nhân viên có liên quan bao gồm giám thị khu vực, hiệu trưởng, cố vấn, các nhân viên không tham gia giảng dạy, và nhân viên an ninh.
- 8.2 Khu Học Chánh nên tổ chức một buổi học về mâu thuẫn giữa các nhóm, thành kiến, và quấy nhiễu tại hội nghị hàng năm cho các hiệu trưởng.
- 8.3 Tất cả các hoạt động phát triển chuyên môn liên quan tới môi trường học đường, kỷ luật học đường, và bắt nạt dành cho nhân viên học đường nên đưa vào chương trình huấn luyện về mâu thuẫn giữa các nhóm.

ĐỀ NGHỊ 9

Tuyên truyền có hiệu quả bằng tất cả các ngôn ngữ sử dụng trong các học đường.

Một phát hiện quan trọng trong báo cáo của chúng tôi là đối với nhiều nhóm, việc tiếp cận sử dụng các dịch vụ ngôn ngữ là một trở ngại lớn trong việc báo cáo. Khu Học Chánh phải thực hiện các biện pháp để đảm bảo rằng chiến dịch nhận thức toàn hệ thống mà chúng tôi đã đề nghị được kết hợp với những dịch vụ phiên dịch và biên dịch mà mọi người theo pháp luật đều được quyền sử dụng.

- 9.1 Khu Học Chánh nên giao trách nhiệm phát triển chuyên môn và huấn luyện về việc tiếp cận sử dụng các dịch vụ ngôn ngữ cho hiệu trưởng và nhân viên trong các học đường có tỉ lệ phần trăm hoặc tỉ lệ phần trăm gia tăng đáng kể các học sinh nhập cư. Việc huấn luyện đó phải nói rõ là Khu Học Chánh được pháp luật ủy quyền cung cấp những dịch vụ phiên dịch và biên dịch ngôn ngữ.
- 9.2 Khu Học Chánh nên tiến hành lập một danh sách các dịch vụ ngôn ngữ có thể sử dụng, có cả phần tìm hiểu cách sử dụng và những rào cản của các dịch vụ ngôn ngữ.
- 9.3 Khu Học Chánh nên lập một thủ tục khiếu nại đơn giản để dùng cho từng học đường trong Khu Học Chánh, cho học sinh và cha mẹ sử dụng nếu họ không được sử dụng đầy đủ các dịch vụ phiên dịch và biên dịch.
- 9.4 Tất cả những phương tiện sẵn có (thông báo của giám thị, thư ngỏ của hội đoàn, thông cáo báo chí, báo cáo về an toàn và tiến bộ của học đường) cần được tận dụng để cung cấp thông tin về các dịch vụ phiên dịch và biên dịch, cách tiếp cận với những dịch vụ này, và những thủ tục sẵn có cho học sinh và cha mẹ nếu Khu Học Chánh không thể cung cấp những dịch vụ này.
- 9.5 Các liên kết về sử dụng dịch vụ ngôn ngữ, các nguồn lực, và những chính sách cần được đăng trên tất cả các trang liên quan của Website Khu Học Chánh.
- 9.6 Các áp phích và thông báo về chính sách tiếp cận dịch vụ ngôn ngữ cần được đặt trước các văn phòng và quán ăn tự phục vụ, lối đi vào học đường, và những khu vực chung khác;

VAI TRÒ CỦA ỦY BAN GIAO TẾ NHÂN SỰ PHILADELPHIA (PHILADELPHIA COMMISSION ON HUMAN RELATIONS)

Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia (Philadelphia Commission on Human Relations) luôn có mặt để trợ giúp các học sinh và cha mẹ khi khiếu nại về quấy nhiễu và mâu thuẫn giữa các nhóm không được điều tra, hoặc nếu họ bị từ chối tiếp cận sử dụng các dịch vụ phiên dịch và biên dịch ngôn ngữ.

Ủy Ban cũng luôn có mặt để trợ giúp Khu Học Chánh và học đường tiến hành hội thảo và hòa giải mang tính chất thân mật và chúng tôi sẵn sàng tiếp xúc với Khu Học Chánh theo từng quý để đánh giá tiến triển của việc thực hiện các đề nghị đã được nêu trong báo cáo này.

Cuối cùng là, người dân Philadelphia cần biết họ được quyền nộp đơn khiếu nại chính thức lên Ủy Ban nếu như họ cảm thấy bị phân biệt đối xử vì lý do chủng tộc, màu da, phái tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng phái tính, nguồn gốc quốc gia, tổ tiên, tuổi tác, khuyết tật, tình trạng hôn nhân, nguồn lợi tức trong phạm vi công việc của họ, nơi cư trú hay gia cư công cộng.

LIÊN LẠC

Để tìm hiểu về giải pháp giải quyết mâu thuẫn và các dịch vụ hòa giải, hoặc nộp đơn khiếu nại bị phân biệt đối xử, hãy gọi cho Ủy Ban Giao Tế Nhân Sự Philadelphia theo số 215-686-4670 hoặc gửi thư tới địa chỉ FAQPCHR@phila.gov.

Phiên bản ADA (dành cho người khuyết tật theo đạo luật ADA), và các phiên bản sử dụng nhiều ngôn ngữ khác nhau của báo cáo, có cung cấp tại: www.wideningthecircle.org.

